

Ministerie van Klimaat en Groene Groei
<https://www.internetconsultatie.nl/energieregeling/reageren>

Ons kenmerk 2.025.027
Behandeld door Roel Kaljee
Telefoon 070 311 43 50
E-mail rkaljee@energie-nederland.nl
Datum 16 juli 2025
Betreft Reactie Energie-Nederland op de consultatie van de Energieregeling (regeling Energiewet)

Geachte heer/mevrouw,

Energie-Nederland geeft voor deze internetconsultatie graag haar reactie op de consultatie van de Energieregeling (regeling Energiewet). Op 1 januari 2026 zal de Energiewet in werking treden. Deze nieuwe wet vervangt en moderniseert de huidige Gaswet en Elektriciteitswet 1998 en bepaalt de regels voor de elektriciteits- en gasmarkt en het energiesysteem. Bij de Energiewet en het onderliggende Energiebesluit (AMvB) hoort ook een ministeriële regeling: de Energieregeling. Naast de opmerkingen bij de verschillende artikelonderdelen hebben we ook aanvullend nog opmerkingen over een aantal onderwerpen.

Energie-Nederland stelt vast dat in ieder geval de volgende onderwerpen sowieso aangepast dienen te worden:

- Te vergaande ATO-verplichting voor leveranciers (Art. 2.28) (onwenselijk en onwerkbaar);
- 2x of 4x per jaar VKO voor klanten zonder op afstand uitleesbare meter onacceptabel (onwenselijk en onwerkbaar);
- Waarborgsom kan niet voorafgaand aan het sluiten van de leveringsovereenkomst (technisch onmogelijk);
- Afdeling 4.4, verstrekken gegevens markttoezicht beperken huishoudelijk en micro-ondernemers met een kleine aansluiting en niet voor multi sites (technisch onmogelijk).

Om hier nader duiding aan te kunnen geven dringt Energie-Nederland er op aan om met name voor de onderwerpen ATO, factuur, opzegvergoeding en afsluitbeleid nog een (technisch) inhoudelijk overleg te hebben.

Algemeen

Verskillende verplichtingen zijn rechtstreeks overgenomen uit de Richtlijn zonder rekenschap te geven van hetgeen in Nederland al geregeld en/of gebruikelijk is. Energie-Nederland is van mening dat het heel goed naar de Europese Commissie te verdedigen is om hier de regels uit de Richtlijn niet een op een over te nemen omdat we in Nederland het gewenste resultaat al op een andere manier hebben gerealiseerd. Hiermee worden onnodige regels en kosten voorkomen. Energie-Nederland gaat hier graag met het ministerie over in gesprek.

Bij het beleidsneutraal overzetten van bestaande regelgeving vindt in een aantal gevallen ook aanpassing van begrippen plaats om de overgezette regelgeving aan te laten sluiten bij de Energiewet. Hierbij is niet altijd goed gekeken naar de juiste benoeming van de afnemergroep. Bij 'te brede' overzetting gaat dit mis omdat regelgeving dan voor de leverancier niet meer uitvoerbaar is of de afnemerscategorie niet gewend is hiermee om te gaan. Bij de betreffende artikelen is dit zoveel als mogelijk aangegeven.

In de regeling wordt op verschillende plaatsen alleen de leverancier benoemd terwijl daar ook de peer-to-peer handel en aggregatoren zouden moeten worden benoemd. Dit is op enkele plaatsen benoemd, maar zeker niet overal. De tekst moet hier goed op worden nagelezen; is dit echt zo bedoeld of moet het nog gecorrigeerd worden.

Het opknippen van regelgeving in een beleidsinhoudelijk deel (Energierегeling) en een data-uitwisseling deel (MR Data) leidt tot grote verwarring. Over te zetten regelingen in de Energierегeling worden plots afgebroken omdat een deel in de MR Data wordt opgenomen. Integraal controleren of dit juist gebeurd is, is nu niet mogelijk. Hoe werkt dit als de ene MR wel al van kracht is en de andere (nog) niet (bijvoorbeeld voor wat betreft de vereisten voor de opzegvergoeding)?

Duidelijk overgangsrecht ontbreekt terwijl sprake is van veel bepalingen die de operationele processen raken. Door geen overgangsrecht op te nemen, zorgt dit voor onzekerheid omtrent o.a. bestaande overeenkomsten en hoe de nieuwe processen daarop moeten worden toegepast. De vraag is of dit allemaal wordt ondervangen in de Tijdelijke invoeringsregeling. Door de impact op operationele processen en de uitzonderlijke korte implementatieperiode (van definitieve regelgeving tot bouw en operationeel in uitvoering) is het voor partijen onmogelijk om zaken als bijvoorbeeld de interne controle op de aansluit- en transportovereenkomst gereed te hebben en alle klanttypen uit te vragen per 1-1-2026. Met name dit laatste is relevant indien de algemene voorwaarden van leveranciers moeten gaan gelden voor alle nieuwe

afgesloten contracten of voor alle afnemers (dus ook bestaande afnemers). Er dient in het overgangsrecht ook rekening gehouden te worden met bestaande contracten in het kader van de implementatie.

Verder maakt Energie-Nederland zich zorgen over het ontbreken van regulering van de systeembeheerders. Enerzijds is een deel van de regelgeving ten gevolge van Europese jurisprudentie (nog) niet door de ACM nader uitgewerkt, zoals bijvoorbeeld de tariefregulering. Anderzijds ontbreekt een nadere uitwerking van het groepsverbod (artikel 3.10 Energiewet) in het Energiebesluit en van de toegestane handelingen en activiteiten van een infrastructuurbedrijf/groep (artikel 3.19 Energiewet) in de Energieregeling. Energie-Nederland benadrukt het belang van deze regulering in het belang van een goed functionerende markt met vele nieuwe deelnemers, zoals bijvoorbeeld actieve eindafnemers.

Daarnaast vervalt de wettelijke grondslag van een aantal codes. Onduidelijk is of de vervangende codes tijdig gereed zijn. Hier ontbreekt op een aantal punten overgangsrecht.

Aanvullende opmerkingen

De regeling en de Toelichting dient nog goed doorgelezen te worden op consequent gebruik van begrippen en om vast te stellen welke al wel (wet en besluit) en welke nog niet zijn geïntroduceerd.

Missende uitwerking delegatie m.b.t. noodlevering

Er ontbreekt in de Energieregeling (algemeen) nog een bepaling gekoppeld aan “Artikel 2.15 besluit tot restverdeling eindafnemers met een kleine aansluiting” van het Energiebesluit. Hier wordt gesteld dat de gegevens van de eindafnemer aan de leverancier verstrekt worden als een leverancier noodleverancier wordt van een allocatiepunt. Tenzij dit natuurlijk in de MR data terecht gaat komen i.p.v. in de Energieregeling. Energie-Nederland adviseert iets op te nemen als: “de systeembeheerder verstrekt uit haar registers gelijktijdig met het toewijzen van een allocatiepunt aan een noodleverancier de naam, adres, woonplaats en indien beschikbaar, telefoonnummer en e-mailadres en indien beschikbaar het nummer van inschrijving in het handelsregister en indien beschikbaar de geboortedatum van de eindafnemer met een kleine aansluiting aan de noodleverancier alsmede ook een kenmerk of de eindafnemer een huishoudelijke eindafnemer betreft of micro onderneming;” en neem een soortgelijke verplichting op voor de curator om deze gegevens te verstrekken.

Benoem zowel het type afnemers als type aansluiting

In de Energieregeling en de toelichting staat verscheidene keren enkel het type afnemers genoemd. Aangezien we in Nederland ook onderscheid maken op basis van type aansluiting (klein/groot), volstaat het noemen van enkel het type afnemer niet.

Daarom onze aanbeveling om zowel het type afnemers als het type aansluiting te benoemen.

Vermijd de term consumenten

Noch de Energiewet noch het Energiebesluit kent het begrip 'consument'. In deze beide regelingen wordt het begrip 'huishoudelijk eindafnemer' gehanteerd. Hantering van het begrip 'consument' in de Energieregeling leidt derhalve tot verwarring en de inhoud van de Energieregeling sluit dan niet aan bij de inhoud van de Energiewet en het Energiebesluit.

Doorleverancier

Is een doorleverancier (staat onder andere vermeld in het Besluit factuur, verbruiks- en indicatief kostenoverzicht energie) ook een marktdeelnemer die aggregaat?

Opmerkingen bij artikelonderdelen

▪ Hoofdstuk 1 algemene bepalingen

- Dynamische referentieprijz: Waarom staat hier expliciet de opwektechnologie? Is de referentieprijz in relatie tot de marktprijz wel op opwektechnologie "te splitsen" in combinatie met referentieprijzen?
- Etiket: (i) dit dient wel expliciet de door leverancier geleverde elektriciteit te zijn, indien later blijkt dat er gebruik gemaakt is van energiedelen, peer-to-peer handel, etc. dient hier wel onderscheid naar gemaakt te kunnen worden; deze verplichting geldt dus expliciet voor de levering onder leveringscontract en gelieerde factuur, (ii) waar is de definitie van totale brandstofmix, (iii) dient hier rekening gehouden te worden met nettolevering onder het leveringscontract
- Er ontbreekt de mogelijkheid dat een groep (kleine) aansluitingen voor laadpalen als één grote aansluiting moet kunnen worden beschouwd.
- Het is onduidelijk waar de definitie in de regelgeving is opgenomen dat een m³(n) een energiewaarde kent van 35,17 MJ. Het is aan te raden om dit aan de definitie toe te voegen gezien dit ook de basis is van de energiefactuur en de tarieven hierop zijn geënt.

Hoofdstuk 2 energiemarkten

Afdeling 2.1 Contractuele verhouding tussen eindafnemer en leverancier of actieve afnemer en marktdeelnemer die aggregaat

▪ Paragraaf 2.1.1 Algemene bepalingen

Wet 2.8.2 en 2.36.2 Artikel 1 klachtenprocedure

- De termijn van 8 weken voor afhandeling is voor complexe klachten (m.n. van grotere afnemers) te kort.

- Het is onlogisch en onwerkbaar als huishoudelijke afnemers en micro-ondernemingen nog tijdens de afhandeling na 4 weken al naar de Geschillencommissie kunnen stappen. Dit moet minimaal gelijk getrokken worden.

Besluit 2.1.2 Artikel 1 maximale hoogte waarborgsom

In de tweede zin van de toelichting staat dat dit artikel regelt dat een waarborgsom, die een leverancier "voorafgaand aan het sluiten van een leveringsovereenkomst" vraagt, redelijk en passend moet zijn. Het woord "voorafgaand" sluit niet aan bij de tekst van het Energiebesluit, waarin wordt gesproken over "bij" het sluiten van de leveringsovereenkomst. Voorafgaand lijkt te wijzen op een eerder moment in het contracteringsproces. Op dit moment is de werkwijze dat de overeenkomst eerst tot stand komt en daarna een check wordt gedaan of de klant een waarborgsom dient te betalen en hoeveel. Betaalt de klant niet, dan wordt de overeenkomst ontbonden. Dit kan volgens de algemene voorwaarden plaatsvinden voor start levering. Het is niet mogelijk om voorafgaand of bij het sluiten van de overeenkomst te bepalen of een waarborgsom "redelijk en passend" is. De leverancier voert deze check uit op basis van de definitieve aanvraag van de klant (dus na contractsluiting). De leverancier kan de klant wel voorafgaand aan contractsluiting informeren over de mogelijkheid dat een waarborgsom in rekening wordt gebracht en de maximale hoogte hiervan. Kan de toelichting hierop worden aangepast, in die zin dat wordt aangegeven dat de huidige werkwijze gehandhaafd kan worden?

Redelijk en passend

Dit is te vaag. Het gaat om een niet-limitatieve lijst waarbij leveranciers ook de vrijheid nodig hebben om te bepalen hoe ze hier mee omgaan. De voorbeelden die in de toelichting worden genoemd om daar rekening mee te houden, zoals draagkracht zijn nagenoeg onmogelijk om te verifiëren door een leverancier. Op welke (meetbare) gronden dan gedifferentieerd moet worden, volgt niet uit de toelichting en maakt het onwerkbaar. Er is behoefte aan extra uitleg en concretisering hierover die haalbaar is in de operationele processen, niet leidt tot discussies en geschillen, en tegelijkertijd voldoet aan andere wet- en regelgeving zoals de AVG. Waarom wordt niet aangesloten bij hetgeen in de toelichting bij het Energiebesluit is vermeld; een maximum van viermaal het maandbedrag. Zonder aanpassingen acht Energie-Nederland dit artikel onuitvoerbaar.

Een derde deel van het totaalbedrag van de verwachte jaarafrekening

Hoe dient de verwachte hoogte van de jaarafrekening bepaald te worden? En hoe wordt dit specifiek bepaald voor dynamische contracten? Hoe is geborgd dat dit uniform wordt toegepast door leveranciers en andere marktdeelnemers? Energie-Nederland treedt graag in overleg met KGG om dit eenduidig uit te werken in de Energieregeling. Een mogelijke oplossing is om voor het verbruik uit te gaan van het SJV en de prijs zoals deze wordt gehanteerd in het aanbod op maat, tenzij de klant aannemelijk kan maken dat het SJV onredelijk is. Als het SJV niet bekend is schat de leverancier het verbruik zo goed mogelijk in.

Daarnaast hoe dient omgegaan te worden met wanbetalers (misbruik). De drempel om een afnemer af te sluiten is onder de Energiewet verhoogd. Stel een wanbetaler maakt 5x bezwaar achter elkaar bij de geschillencommissie, zou een leverancier volgens de letter van de regeling nooit een consument kunnen afsluiten. Wenselijk dat een anti-misbruik bepaling wordt opgenomen.

▪ **Paragraaf 2.1.2 Factureren**

Artikel 1 Frequentie factuur

In lid 1 staat nu vermeld dat een factuur over elektriciteit **of** gas moet gaan. Dit zou **en/of** moeten worden gezien een factuur ook over beide kan gaan.

Artikel 3 Inhoud factuur

- Met grote regelmaat wordt er o.a. door klanten, politiek en ACM aangegeven dat facturen te lang en onbegrijpelijk zijn. Er worden in deze bepaling alleen maar meer onderdelen toegevoegd, hetgeen een goede leesbaarheid zeker niet ten goede komt. Hoe zorgen we voor leesbaarheid van de factuur en kan KGG hier in dit licht opnieuw naar kijken?
- NB: Consument is geen term in de Energiewet, wellicht specifiek dan huishoudelijke eindafnemer benoemen.
- Ook Kleine of Grote aansluiting wordt niet benoemd waarbij de stelling kan zijn dat de bepalingen in dit artikel voor alle type eindafnemers en alle type aansluitingen gelden terwijl er leden zijn die alleen op huishoudelijke eindafnemers en mogelijk micro-ondernemingen van toepassing zijn.
- Energie-Nederland adviseert om per lid en per onderdeel duidelijk aan te geven op welke type eindafnemers in combinatie met welk type aansluiting de verplichting rust.
- De nieuwe eisen aan de facturen zouden bij de nota moeten worden vermeld en niet in de nota (ivm de leesbaarheid).

- Lid 1 en de leden daaronder bevatten geen categorie voor welke type eindafnemers of type aansluiting dit bedoeld is.

Voorbeeld: Sub i zegt dan weer iets over consumenten... wat voor zakelijke eindafnemers dan niet relevant is maar het is dan onduidelijk of de genoemde gegevens wel of niet op een factuur voor een zakelijke eindafnemer moeten worden opgenomen.

- In lid 1 staat: Een leverancier zorgt ervoor dat een factuur de volgende gegevens bevat
- In lid 1 sub c staat: de totale kosten voor de afgenomen elektriciteit of gas in de betreffende periode, met de tariefnaam en waar mogelijk met inbegrip van een uitsplitsing van de kosten, en de termijn waarin betaling verschuldigd is; Wat is tariefnaam en wat is uitsplitsing van de kosten? Energie-Nederland stelt voor dit te schrappen.

- Lid 1 sub c: De tekst “en de termijn waarin betaling verschuldigd is” zou beter als standalone lid opgenomen kunnen worden. Daarnaast kan de zin generieker geformuleerd worden als “de uiterlijke dag waarop er betaald wordt vanuit de leverancier of de uiterlijke dag dat er betaald dient te worden door de eindafnemer”.
- Vermelden dag waarop betaling zal plaatsvinden: Wat is hier het doel van?
- Lid 1 sub h: Dit onderdeel bevat netto hoeveelheden. Omdat de salderingsregeling wordt stopgezet, dient dit artikel te vervallen. Het opnemen van de bruto hoeveelheden levering en teruglevering is afdoende. Neem ten minste op dat dit per 1 januari 2027 wordt gewijzigd.
- Lid 1 sub i: wat is een telefonische hulpdienst, of wat wordt daar precies mee bedoeld? Hoe actueel is telefonie nog in de wereld van klantcontact? Een hulpdienst voor de eindafnemer is wenselijk, maar wel een laagdrempelige, toegankelijke hulpdienst voor de eindafnemer via een passend communicatiekanaal. In hoeverre is de eis om telefonische hulpdienst en email te noemen ook verplicht uit Europese regelgeving? Andere kanalen (zoals chatbot, terugbellen) zijn tegenwoordig de standaard, werken vaak sneller dus kan dit als alternatieve mogelijkheid ook genoemd worden?
- Lid 1 sub j: de einddatum van de leveringsovereenkomst bestaat vaak niet. Dit komt bijvoorbeeld voor bij een variabel. Ook bij veel vaste contracten wordt de overeenkomst niet beëindigd daar dit tot afsluiting zou leiden. Logischer hier zou zijn om het te hebben over de ‘dag waarop de in de overeenkomst vastgelegde vaste prijsperiode afloopt’ zoals ook benoemd in de regeling onder ‘Wet 2.15.2 en 2.39.2 Artikel 5 uitgesloten termijn’.
- Lid 1 sub k: Wat voegt dit toe bij een klant die al een factuur ontvangt?
- Wat als de factuur een jaarafrekening betreft en de klant zit in een meerjarig contract? Dan is wijzen op overstappen verwarrend in combinatie met een mogelijke opzegvergoeding. Hoe moeten we hiermee omgaan? Energie-Nederland stelt voor deze bepaling te schrappen.
- Daarnaast: wat wordt hier überhaupt precies van de leverancier verwacht? Hoe ver moeten we gaan? Daarbij geldt ook dat overstappen niet altijd tot voordelen leidt. Dus dat is lastig te benoemen in de specifieke klantsituatie en daarmee juist afhankelijk van de klantsituatie waarbij een leverancier niet alle middelen heeft om te oordelen of iets voordelig is voor de eindafnemer, die keuze is aan de eindafnemer zelf. Een overstap advies kan anders een financieel advies worden hetgeen net als in financiële sector niet de bedoeling kan zijn.
- Een en ander moet verduidelijkt worden. Hoe moet dit dan zo worden opgeschreven dat geen sprake is van misleiding? De bepaling dat voortaan opgenomen moet worden wat de voordelen van overstappen zijn komt uit de Energierichtlijn, maar wij denken dat het belangrijk is om te kijken of een algemeen statement wel zomaar kan en welke vorm dat moet krijgen. Het kan niet de bedoeling zijn dat we bijv. gaan wijzen op gunstiger tarieven bij concurrenten.
- Lid 1 sub l: de EAN-code die is opgenomen in de leveringsovereenkomst: Kan ook meervoud zijn met name bij een factuur voor de levering van elektriciteit en gas. In dat geval staan er op 1 factuur s 2 EAN codes p.

- Lid 1 sub n: Er staat nu vermeld dat dit loket voor alle eindafnemers beschikbaar is, maar het informatieloket sub n bestaat enkel voor huishoudelijke eindafnemers terwijl nu is opgeschreven dat dit voor alle eindafnemers zou gelden.
- Wat is het doel hiervan om dit op de factuur op te nemen?
- Is informatie hieromtrent op de VKO en/of op website niet voldoende.
- Alternatief kan zijn om een verwijzing naar de website op te nemen.
- Lid 1 sub o: In de wet staat dat dit alleen voor huishoudens en micro-onderneming geldt. Zou dit niet onder lid 2 moeten vallen.
- Lijkt raar om in een contractperiode van een LV te verwijzen naar de mogelijkheden om over te stappen. Sinds wanneer hoort een commerciële uiting op een factuur?

- Lid 2: Sommige technische formaten van facturen zoals de Europese kernfactuur kennen geen “voorblad” concept. De eisen in het lid zouden beperkt moeten worden tot dat type facturen dat een voorblad kent.
- Lid 2: Een leverancier verstrekt een huishoudelijk eindafnemer of een micro-onderneming ten minste eenmaal per jaar bij de factuur een voorblad: Als je vaker factureert dan lijkt dit een rare omdat je dan bij 1 factuur bijvoorbeeld over een maandfactuur eenmalig een voorblad moet sturen en bij de andere 11 niet. Suggestie wordt gewekt dat er altijd een jaarafrekening moet zijn over een jaar wellicht maar dat hangt af van specifieke afspraken met een klant waarbij de facturatie anders kan zijn.
- Termijn staat al in artikel 1 waarbij het wellicht handig is om bij elke factuur een voorblad op te nemen... maar daar zijn dan weer geen termijnbedragen of periodieke betalingen opgenomen waar in lid f naar wordt verwezen.
- Wellicht kan het specifieker gemaakt worden door jaarafrekening of eindafrekening te benoemen bij een voorschotsysteem?
- Lid 2 sub d: lid 2 gaat in zijn geheel alleen over huishoudens en micro-ondernemingen. Toch staat in sub d ‘eindafnemer’ vermeld. Dit kan tot verwarring leiden. Voorstel: ‘door de eindafnemer’ schrappen daar dit overbodig is. Ook is deze tekst onduidelijk, omdat het hier gaat om termijnbedragen, zou hier dan niet moeten staan: ‘de reeds betaalde bedragen in de betreffende periode’.
- Lid 2 sub e: vergelijkbaar met sub d voorstel: ‘de eindafnemer’ en ‘aan de eindafnemer’ schrappen. T,b,v, consistentie ook aan het eind van de zin ‘in de betreffende periode’ toevoegen.

- Lid 3: De prijs voor de eindafnemer is uitgesplitst in de volgende componenten:
 - a. energie en levering; wat wordt hier precies mee bedoeld?
 - b. netwerkcomponent als bedoeld in artikel 2, vierde lid, van verordening 2016/1952, met inbegrip van transmissie en distributie. De suggestie lijkt te worden gewekt dat je een component voor transportkosten moet opnemen voor zowel Landelijk net(transmissie) als Regionale net(Distributie). Bij een kleine aansluiting zit Landelijk veelal in de prijs voor levering. Bij grote aansluiting zijn de landelijke kosten niet altijd vooraf bekend.
 - c. belastingen, heffingen, vergoedingen en kosten: Aangezien er in lid 3 eindafnemers staat is het de vraag of leveranciers hun prijzen hebben ingericht als

losse componenten en niet als 1 prijs hebben opgenomen in contracten waardoor bepaalde uitsplitsingen niet mogelijk zijn en de bepaling niet uitvoerbaar is.

- Prijs moet uitgesplitst worden is niet uitvoerbaar. Dit moet zijn kosten moeten uitgesplitst worden.

Artikel 3a Inhoud factuur aggregatieovereenkomst

- Algemeen: belangrijk is dat er genoeg ruimte blijft om binnen het bedrijf te bepalen welke entiteit als aanbieder van vraagresponsdiensten de factuur gaat sturen aan de klant. De BRP is vaak BSP/CSP richting systeembeheerder, echter, die hebben vaak geen direct klantcontact. Kan bijv. een commerciële tak van de organisatie deze factuur ook sturen? Het is goed om te zorgen voor zoveel mogelijk vrijheid voor bedrijven om dit zelf op de meeste praktische manier in te richten.
- Lid 1 sub b: Belangrijk hierbij is dat bij een aggregatieovereenkomst in combinatie met curtailment en/of stuursignalen de aggregator dus ook een overzicht moeten verstrekken van de "verandering".
- Lid 1 sub d: kan generieker geformuleerd worden om betalingen in twee richtingen af te dekken: "de uiterlijke dag waarop er betaald wordt vanuit de aggregator of de uiterlijke dag dat er betaald dient te worden door eindafnemer".
- Een aanvullend lid als "z. de reeds eerder bij de eindafnemer in rekening gebrachte vergoeding voor de betreffende periode waarop de factuur ziet;" lijkt aan te bevelen omdat er al sprake van vooruitbetalingen kan zijn.
- Lid 2: Sommige technische formaten van facturen zoals de Europese kernfactuur kennen geen "voorblad" concept. De eisen in het lid zouden beperkt moeten worden tot dat type facturen, of afnemersgroepen, dat een voorblad kennen.

Artikel 4 Meetgegevens factuur

- Onduidelijk waarop dit artikel exact ziet. Op niet op afstand uitleesbare meters alleen? Of ook op de situatie dat achteraf blijkt dat een op afstand uitleesbare meter niet op afstand uit te lezen blijkt door de SB?
- De SB berekent meterstanden in dat laatste geval namelijk achteraf (15 werkdagen later dan de mutatedatum of maandovergang) waarbij collecteren van de meterstanden van de mutatedatum of maandovergang door de LV niet meer mogelijk is bij de klant omdat deze standen niet meer zijn af te lezen van de meter na 15 werkdagen.
- Als niet alle situaties hieronder vallen dan is het zaak om alle situaties te beschrijven qua verantwoordelijkheden en wat er gefactureerd mag worden!
- Er mag alleen gefactureerd worden over gegevens die van de SB zijn ontvangen vanuit de wet vanuit het Register van de SB als Registerbeheerder.
- Betekent dit dat elke correctie van meterstanden en/of verbruik in het register van de systeembeheerder te allen tijde door de SB doorgevoerd moet gaan worden zodat de SB dit vervolgens naar de LV kan communiceren zodat de LV aan haar wettelijke taak kan voldoen om alleen hierover te factureren en dan pas de juiste factuur aan een eindafnemer kan sturen?
- De regeling moet worden aangepast aan de praktijk wat willen zeggen dat de controle bij de systeembeheerder niet mogelijk is. Deze gegevens kunnen alleen

afkomstig zijn van de eindafnemer en zijn (meestal) niet beschikbaar bij de systeembeheerder.

- Zou dit artikel niet dienen te gelden voor zowel leverancier als aggregator? Nu dekt dit artikel alleen de leverancier af.
- Is de verwijzing naar artikel 4.9 Energiewet juist? Dit artikel gaat over het register van de transmissie- of distributiesysteembeheerder. Ontbreekt hier geen verwijzing naar bijvoorbeeld artikel 4.10 gesloten distributiesysteembeheerder en artikel 4.11 register meetverantwoordelijke?
- De passage in de memorie van toelichting “De kosten voor elektriciteit of gas zijn een zo nauwkeurig mogelijk weerspiegeling van het energieverbruik. Om die reden worden energiekosten zo min mogelijk geschat. Alleen indien een eindafnemer geen, of niet tijdig, zijn verbruik aan een leverancier meldt, kan een factuur op grond van bijlage I, onder 1.3, onder 2, onder c, van de Elektriciteitsrichtlijn, worden gebaseerd op het geschatte verbruik.” is onjuist. Immers eindafnemers delen meterstanden en delen geen verbruiken. Daarnaast kunnen standen uit slimme meters automatisch uitgelezen worden en hoeven eindafnemers deze niet altijd te melden. Daarnaast kan het de systeembeheerder zijn die standen uitleest of ontvangt i.t.t. alleen de leverancier.
- De zin in de memorie van toelichting “Een leverancier die een factuur baseert op meetgegevens die door een eindafnemer worden uitgelezen, baseert een factuur alleen op de op grond van artikel 4.9 van de wet verstrekte gegevens.” lijkt me niet compleet, omdat een systeembeheerder niet alleen maar door de eindafnemer uitgelezen standen in haar register op neemt, maar ook berekende meterstanden in haar registers dient vast te leggen en daar volumes op moet bepalen.
- Door te bepalen dat de leverancier en aggregator invoeding hun afrekening dienen te baseren op registers van systeembeheerders (en eventueel meetverantwoordelijken) impliceert dit een “central truth” waar correcties van meterstanden en volume in het verleden door de systeembeheer centraal gewijzigd dienen te worden, de gewijzigde gegevens opnieuw met de leverancier/aggregator invoeding gedeeld dienen te worden, en de wijziging in de volumes ook verrekend dient te worden door de systeembeheerder met de leverancier/aggregator invoeding. Voor de Energieregeling meten en de Energieregeling data dient nagegaan te worden of deze verplichtingen voor de systeembeheerder daarin zijn opgenomen.
- Kan aan de tekst van het artikel worden toegevoegd dat indien een eindafnemer geen, of niet tijdig, zijn verbruik aan de leverancier meldt, een factuur kan worden gebaseerd op het geschatte verbruik? Dit wordt nu alleen in de toelichting benoemd.

▪ **Paragraaf 2.1.3 Informeren verbruikskostenoverzicht**

De regeling is voor de klant met een slimme meter is behoorlijk gewijzigd terwijl in de toelichting staat dat de huidige regels en werkwijze zullen worden aangehouden. De voorgestelde wijzigingen hebben grote operationele impact en dienen nauwelijks een doel omdat het hier gaat om een relatief kleine groep klanten die juist gestimuleerd zou moeten worden om een slimme meter te nemen. Energie-Nederland verzoekt dringend de wijzigingen niet door te voeren.

Indien voor kleine aansluitingen met analoge meters het verbruikskostenoverzicht 1x per 6 maanden/3 maanden moet worden verstuurd dan moet de leverancier extra meterstanden kunnen opvragen bij de eindafnemer. Hoewel dit is toegestaan zou dit wel duidelijk benoemd moeten worden in de Energieregeling; toevoegen verplichting voor de eindafnemer om meterstanden door te geven. Het is daarbij zeer complex tot onmogelijk om dat precies elke drie of zes maanden te versturen, gezien de afhankelijkheid van de eindafnemer.

Daarbij nog opgemerkt dat het voor conventionele en niet op afstand uitleesbare meters onwenselijk is om de frequentie van het verbruikskostenoverzicht te verhogen van 1 naar 2 of (op verzoek 4) maal per jaar. Dit heeft operationeel forse impact. Deze vertaling van Europese wetgeving naar de Nederlandse situatie is conflicterend met het doel om eindafnemers te bewegen een slimme op afstand uitleesbare meter te plaatsen. Wat is de rationale achter deze bepaling? Dit zorgt voor extra werk aan de kant van de leverancier en de klant en daarmee tot aanzienlijk hogere kosten. Want deze situatie zal in de praktijk alleen gelden voor eindafnemers met een conventionele meter dan wel eindafnemers met een slimme meter die niet uitgelezen kan worden (waar ze in de meeste gevallen zelf voor kiezen). Veel leveranciers bieden in de online omgeving al een tool aan om verbruik te monitoren op basis van door de klant ingevoerde meterstanden. De diverse artikelen onder 2.1.3 hebben alleen betrekking op de leverancier, maar niet op de aggregator. Zou ook niet de aggregator een verbruikskostenoverzicht dienen te verstrekken net zoals de leverancier, zodat de eindafnemer een compleet beeld heeft van volumes en kosten als deze over meerdere allocatiepunten beschikt?

Artikel 5 Frequentie

Lid 1 en 2: Hier wordt een niet op afstand uitleesbare meter bedoeld waarvoor dit van toepassing is?

Lijkt een te grote inspanning met veel kosten en impact op processen en systemen die weinig tot geen resultaat zullen opleveren als klanten geen meterstanden verstrekken wat veelal al niet gebeurt bij mutatieprocessen. Zo'n 10% van de Nederlandse kleine aansluitingen heeft een niet op afstand uitleesbare meter.

- Lid 1: De frequentie wordt ten opzichte van artikel 6 van het huidige Besluit verhoogd van 1x per jaar naar 1x per 6 maanden. Is dat juist?
- Lid 2: De frequentie kan op verzoek van de eindafnemer verhoogd worden naar 4x per jaar. (Dit is nieuw t.o.v. het huidige Besluit.)
- Lid 4: De frequentie uit lid 2 kan op verzoek verlaagd worden. Dat is dan na een eerder verzoek tot verhoging? Hier wordt 3de lid bedoeld? Dit conform huidige besluit art 7 lid 1.
- Het meer frequent verstrekken van een verbruikskostenoverzicht (1x per 6 maanden volgens lid 1 of 1x per 3 maanden volgens lid 2) is alleen maar mogelijk bij digitale/analoge/niet uitleesbare slimme meters als de eindafnemer hier om verzoekt, maar ook zelf aanvullende meterstanden doorgeeft. Deze verplichting tot verstrekken van meterstanden, dient daarom ook toegevoegd te worden onder aan lid 1 en 2. M.a.w. de frequentie van het verbruikskostenoverzicht kan nooit hoger

liggen dan de frequentie van het doorgeven van meterstanden door de eindafnemer. Het lijkt daarom ook logischer om standaard de 1x in de 12 maanden te behouden omdat standaard de eindafnemer t.b.v. de periodieke afrekening maar 1x in de 12 maanden een meterstand verstrekt.

- Het lijkt aan te bevelen om te regelen dat de systeembeheerder voor slimme meters die administratief uitstaan alsnog de 1e dag van de kalendermaand standen kan uitlezen en standen kan uitlezen bij het wisselen van leverancier/aggregator/BRP of standen t.b.v. een periodieke afrekening of eindafrekening (en geen kwartier/uur standen kan uitlezen noch andere dag standen i.v.m. privacy). Daarmee kan de aangeslotene van kwalitatief hoogwaardigere verbruikskostenoverzichten en facturen worden voorzien. Is dit iets wat in de Energieregeling meten en Energieregeling data opgenomen kan worden?

Artikel 7 Inhoud verbruikskostenoverzicht

- Wet 2.7.2 Artikel 5 lid 1 is dit dus in 100% van de gevallen?
- Lid 1 sub d: Kan dit artikel beperkt worden tot huishoudelijke eindafnemers? Voor ondernemingen is “een vergelijking van het energieverbruik met het energieverbruik van een gemiddelde eindafnemer uit een vergelijkbare verbruikerscategorie” meestal onmogelijk omdat het verbruik niet uniform genoeg is bij bedrijven i.t.t. bij huishoudens.
- Lid 1 sub e: Kan “in grafische vorm” achterwege gelaten worden? Dit geeft leveranciers meer vrijheid voor alternatieve invulling.
- Lid 2 sub d: “Netto hoeveelheid” dient geschrapt te worden omdat de salderingsregeling is beëindigd. Het opnemen van (bruto) hoeveelheden voor levering en (bruto) hoeveelheden voor teruglevering is afdoende.
- Lid 4: In afwijking van het eerste en tweede lid bevat een verbruikskostenoverzicht van een eindafnemer waarvan de factuur niet gebaseerd is op het werkelijke verbruik een duidelijke en begrijpelijke uitleg over de wijze waarop het in de factuur genoemde bedrag is berekend en de informatie bedoeld in het eerste lid, onderdeel f: Onduidelijk is wat hier bedoeld wordt en waarom de relatie tussen het verbruikskostenoverzicht en de factuur wordt gemaakt. Er is geen relatie tussen deze documenten waarom moet dan van een berekende meterstand uitgelegd worden hoe die bepaald wordt? Kan door SB en door LV berekend worden conform de berekening zoals die nu in Informatiecode elektriciteit en gas is opgenomen en op basis van de berekende meterstand wordt het verbruik bepaald door de SB. Wat voor waarde heeft een verbruikskostenoverzicht op basis van berekende verbruiken kan je ook stellen?

Algemene vraag: wanneer het hier gaat om een overzicht dat 1x per jaar verstuurd wordt, in hoeverre is het dan niet logischer om bepaalde onderdelen die niet in de factuur staan dan maar in de factuur op te nemen? Gezien het om dezelfde gegevens gaat, is dit verbruikskostenoverzicht grotendeels gelijk aan de factuur, maar door artikel 6 wordt geëist dat er geen betalingsverzoek in mag worden opgenomen.

Artikel 8 Verstrekking verbruiksgegevens verbruikskostenoverzicht

- De beperking tot “in de periode van de leveringsovereenkomst” zou meervoud moeten zijn. Er kan in de periode van 36 maanden sprake zijn van meerdere leveringsovereenkomsten.
- Toevoegen dat dit beperkt wordt tot de laatste leveringsovereenkomst(en). Dus als iemand 3 jaar geleden klant was, na een jaar vertrokken is en daarna weer een keer terugkomt dat je dit alleen hoeft te laten zien voor laatste overeenkomst. Voorkomt hoop extra complexiteit.
- Er staat nu dat de hoeveelheid elektriciteit en gas moet worden opgenomen. Dit zou en/of moeten zijn.
- NB: de titel van dit artikel 8 lijkt niet overeen te komen met de inhoud van het artikel.

Artikel 10 Verzending

Lid 1: In de huidige tijd zou het beter zijn dit artikel nog sterker uit te laten gaan van het verstrekken langs elektronische weg (wat ook beter voor het milieu is). Een alternatieve formulering als “Een leverancier verzendt een overeenkomst, factuur en een verbruikskostenoverzicht naar de desbetreffende eindafnemer langs elektronische weg of maakt deze online beschikbaar, tenzij de eindafnemer en leverancier de verzending van een overeenkomst, factuur en een verbruikskostenoverzicht per post overeenkomen of verzending langs elektronische weg niet mogelijk is.”. Met “niet mogelijk is” wordt nog steeds een escape in het leven gehouden voor ouderen die niet over een emailadres beschikken of digitaal ongeletterden die geen internet gebruiken.

Artikel 11 Verstrekking verbruiksgegevens

- Dit betreft ‘24 maanden dagstanden’ waarbij een eindafnemer een verzoek kan doen en de gegevens op basis van dit verzoek kan opvragen bij de SB die deze verstrekt zodat de LV dit aan de eindafnemer kan verstrekken. Onduidelijk is waarom is toegevoegd dat de verbruiken per periode waarvoor de prijs vaststaat vermeld moet worden.
- Dit lijkt niet te passen bij het oorspronkelijke doel van het huidige artikel 12a m.b.t. inzicht geven in historisch verbruik.
- Wordt hiervoor iets geregeld in de MR data?
- De beperking tot “in de periode sinds de aanvang van de leveringsovereenkomst” zou meervoud moeten zijn. Er kan in de periode van 36 maanden sprake zijn van meerdere leveringsovereenkomsten.
- In het artikel wordt nu vermeld dat dit ‘op het internet’ beschikbaar moet worden gesteld. Wij nemen aan dat dit via bijvoorbeeld het online dossier zou moeten en niet openbaar. Voorstel: ‘op het internet’ schrappen en ‘beschikbaar’ vervangen door ‘digitaal beschikbaar’.

Het is onduidelijk of dit artikel gaat over de factuur of over verbruikskostenoverzicht, nu het onder de paraaf valt die zowel toeziet op factuur als verbruikskostenoverzicht. Voorstel dit gehele stuk, wet 2.7.2 artikel 11 te splitsen in dat wat de factuur aangaat en

een andere paragraaf maken over verbruikskostenoverzicht artikelen, of op andere wijze te expliceren waarover dit gaat.

▪ **Paragraaf 2.1.5 Stroometikettering**

Wet 2.7.2 Artikel 12 stroometikettering

Volgens de toelichting veranderen de verplichtingen aan het stroometiket niet maar het tonen van de gegevens van de groep wordt in de Energieregeling niet genoemd?

De term 'rekening' is onduidelijk. Overal wordt de term factuur danwel eindafrekening gebruikt. Inconsistentie?

Artikel 13 juistheid en volledigheid stroometikettering

De verplichting om het etiket op het promotiemateriaal te vermelden is in Wet 2.7.2 artikel 12 vervallen. Daarmee strookt niet dat de vermelding van het etiket op het promotiemateriaal wel is opgenomen in Wet 2.7.2 Artikel 13 lid 2 sub a in het kader van overlegging van stukken aan de ACM. Kan "en op het promotiemateriaal heeft vermeld" worden verwijderd uit Wet 2.7.2 Artikel 13 lid 2?

▪ **Paragraaf 2.1.6 Overstappen**

- Hoe om te gaan met de 14 dagen afkoelperiode voor huishoudelijke eindafnemers in het licht van het volgende: 'Een leverancier of een marktdeelnemer die aggregeert draagt er zorg voor dat, wanneer een eindafnemer naar hem overstapt, deze overstap binnen een termijn van ten hoogste 24 uur op een werkdag gerekend vanaf het moment van het verzoek administratief is verwerkt'? Of als een klant op een later moment zijn levering wil starten? Deze termijnen gaan niet samen.
- Graag artikel 2.14.2 aanpassen vanwege schrijffout in het artikel plus er geen rekening wordt gehouden met wettelijke bedenkttermijnen van huishoudelijke eindafnemers. Een leverancier of marktdeelnemer die aggregeert zorgt dat, wanneer een eindafnemer naar hem wil overstappen binnen 24 uur en indien het een huishoudelijke eindafnemer betreft deze afziet van de mogelijkheid tot ontbinding zoals bedoeld in artikel 6:230o BW, deze overstap binnen een termijn van ten hoogste 24 uur op een werkdag gerekend vanaf het moment dat het verzoek administratief is verwerkt.
- 2.45: check ook op het huidige proces, daar dit betekent dat er een BRP switch geïnitieerd door een BRP moet kunnen plaatsvinden. Momenteel wordt dit via de LV gefaciliteerd.
- In lid 1 en 2 gaat het over 'stapt over' in de zin van het sluiten van een leveringsovereenkomst waar het in lid 3 ook overgaat en dat dan de termijn is binnen 24 uur vanaf het moment van het verzoek. Echter het verzoek komt niet terug in lid 1 en 2. Wordt daarmee het verzoek om een leveringsovereenkomst bedoeld van de eindafnemer aan de leverancier? Of Wordt bedoeld het verzoek van de LV aan de SB, de leverancierswitch?
- Gezien veelal een opzegtermijn van 30 dagen gehanteerd wordt in de sector lijkt het 1ste dan niet mogelijk omdat dan de opzegtermijn niet wordt gerespecteerd.

- Kan gecontroleerd worden of de MR Data vereist dat de systeembeheerder een melding die (in)actief wordt vanuit de leverancier/marktdeelnemer binnen de termijn van ten hoogste 24 uur afhandelt? In een eerdere versie van de Energieregeling Data was dit al juist opgenomen voor kleine aansluitingen, maar nog niet voor grote aansluitingen (daar stond nog vijf dagen i.p.v. 24 uur).
 - Artikel 1 lid 3: Een leverancier of een marktdeelnemer die aggregeert draagt er zorg voor dat, wanneer een eindafnemer naar hem overstapt, deze overstap binnen een termijn van ten hoogste 24 uur op een werkdag gerekend vanaf het moment van het verzoek administratief is verwerkt.
 - In dit kader ontbreekt t.o.v. huidige regeling “klikprijs” uit art 3 lid 1 b.
- **Paragraaf 2.1.7 Hoogte opzegvergoeding**
- Nu de opzegvergoeding ook van toepassing is op micro-ondernemingen, waarbij deze onderneming meerdere KV-aansluitingen kunnen hebben, dan wel een grote aansluiting, kan een vroegtijdige opzegging in de periode van zeven kalenderdagen onmiddellijk voorafgaand aan de dag waarop de in de overeenkomst vastgelegde vaste prijsperiode afloopt, toch een wezenlijke impact hebben voor de leverancier en is een opzegvergoeding niet onevenredig. Daarnaast zal een leverancier altijd een afweging maken bij het wel/niet in rekening brengen van een opzegvergoeding. Een lage opzegvergoeding factureren kan duurder zijn vanwege de kosten van de factuur, dan de opbrengsten. Kan sub b hierom alleen van toepassing worden verklaard voor huishoudelijke eindafnemers of volledig worden verwijderd?

Indien dit niet kan worden verwijderd, kan dan aan dit artikel worden toegevoegd ",
tenzij de overeenkomst reeds is verlengd"?

De voorlopige opzegvergoeding is komen te vervallen en de eindafnemer krijgt direct de definitieve opzegvergoeding die voor twee maanden vaststaat. We gaan er daarbij vanuit dat de factoren die de hoogte van de opzegvergoeding hebben bepaald in die twee maanden ongewijzigd blijven. Indien die factoren wel wijzigen, lijkt het ons redelijk dat de opzegvergoeding opnieuw mag worden berekend en de opzegvergoeding in die zin niet definitief is. Graag krijgen wij dit bevestigd.

In de huidige beleidsregel staat hier ‘kleinverbruiker’ en nu staat er eindafnemer. In de wet staat huishoudelijke eindafnemer en micro-onderneming waar dit voor van toepassing is.

Dit betekent dat de opzegvergoeding ook voor grote aansluitingen die huishoudelijke eindafnemer of micro-onderneming zijn van toepassing wordt verklaard. Ook kan het zo zijn dat een micro-ondernemer valt onder de uitzonderingsgrond van artikel 2.17 lid 2 sub c waarvoor het eveneens onwenselijk is dat deze regels gelden zodat op maat gemaakte afspraken gemaakt kunnen worden indien de micro-ondernemer valt onder die uitzonderingsgrond. Dit is onwenselijk. Hier moet een duidelijkere beschrijving voor komen.

Artikel 1 Lid 1

- Lid 2: Tekstueel: achter het woord 'prijs' lijkt het woord 'dan of een komma te ontbreken.
- Lid 3: Gezien in lid 4 ook standaardjaar invoeding wordt genoemd dient ook in lid 3 de spreiding van de invoeding opgenomen te worden.
- Lid 4: waarvan de communicatiefunctie: Waarom alleen bij op afstand uitleesbare meters? Waarom niet eenduidig/uniform proces bij alle type meters omdat ook daar er een SJA/SJI of SJV is die gebruikt wordt in de allocatieprocessen. Dat deze gegevens mogelijk minder vaak geupdated worden is een keuze van de klant zelf veelal door geen slimme meter te nemen of de meter uit te zetten. Op deze wijze krijg je dat LV's verschillend omgaan met het bepalen van de resterende hoeveelheid bij niet op afstand uitleesbare meters.
- Daarnaast ontbreekt overigens bij niet op afstand uitleesbare meters de eis dat - gezien artikel 3 - voor afname en ook invoeding gebruik gemaakt zou moeten worden van de bijbehorende standaardprofielfracties.

Zie hieronder ook een aantal opmerkingen die zijn toegevoegd omdat er twee verschillende regimes lijken te gelden voor de leverancier en de terugleveraggregator. Dit is niet wenselijk.

- Het lijkt beter de formule wat generieker en meer conceptueel te formuleren.
 - opzegvergoeding =*
 - maximum van 0 en*
 - (op de overeenkomst gebaseerde totaal van volume afhankelijke en volume onafhankelijke vaste kosten verminderd met vaste vergoedingen voor levering en teruglevering voor de resterende leveringsperiode waarvoor het tarief vast staat)*
 - minus*
 - (op het referentieproduct gebaseerde totaal van volume afhankelijke en volume onafhankelijke kosten verminderd met vergoedingen voor levering en teruglevering voor de resterende leveringsperiode waarvoor het tarief vast staat).*
- Daarmee wordt dan wel levering en teruglevering afgevangen (nu is teruglevering niet opgenomen), worden zowel kosten (bv terugleverkosten) als vergoedingen meegenomen, en wordt een vastrecht in de formule niet uitgesloten.
- In de memorie van toelichting kan dan een concreet voorbeeld gegeven worden voor een product met alleen een enkel tarief (de formule dekt nl. de situatie van aparte normaal en laag tarieven niet af) en een periodiek vastrecht als:
 - opzegvergoeding = het maximum van 0 en*
 - (de overeengekomen vaste prijs voor levering – de vaste prijs voor levering van het referentieproductaanbod) x de resterende hoeveelheid voor levering waarvoor de prijs vaststaat*
 - minus*
 - (de overeengekomen vaste prijs voor teruglevering – de vaste prijs voor teruglevering van het referentieproductaanbod) x de resterende*

*hoeveelheid voor teruglevering waarvoor de prijs vaststaat
plus*

*(het overeengekomen vastrecht voor levering – het vastrecht voor
levering van het referentieproductaanbod) x de resterende dagen
voor levering.*

plus

*(de overeengekomen vaste terugleverkosten voor teruglevering – de
terugleverkosten voor teruglevering van het
referentieproductaanbod) x de resterende dagen voor teruglevering.*

- De definitie “de resterende hoeveelheid bestaat uit de in kilowattuur uitgedrukte hoeveelheid elektriciteit of” dient specifieker gemaakt te worden “de resterende hoeveelheid waarvoor de prijs vastligt, bestaat uit...”. Dit omdat als een eindafnemer voor 50% het tarief heeft vastgelegd en voor de andere 50% niet, de opzegvergoeding alleen maar op 50% van de resterende hoeveelheid kan zien.
- Lid 4: waarom is dit beperkt tot alleen meetinrichtingen waarvoor de communicatie functionaliteit wordt gebruikt? Het ligt voor de hand om in andere gevallen ook het standaard jaar afname of invoeding volume in te zetten (b.v. bij een niet slimme meter waar de eindafnemer iedere 12 maanden een klantstand doorgeeft).
- De opzegvergoeding voor teruglevering is onvoldoende uitgewerkt en voor bepaalde vaste prijscomponenten ontbreekt de opzegboete (of in ieder geval een duiding dat deze prijscomponenten onder de kwh-prijs vallen) zoals de vaste inkoopvergoeding bij een dynamisch contract (expliciet benoemd in de MvT bij de Energiewet). Graag expliciet benoemen.
- Voor de opzegvergoeding inzake de aggregatieovereenkomst is geen berekeningsmethodiek genoemd, maar wel dat de afnemer een indicatie kan vragen.
- Het resterende verbruik wordt, voor eindafnemers die beschikken over een meetinrichting waarvan de communicatiefunctie wordt gebruikt, berekend op basis van het standaard jaarverbruik, de standaard jaarafname en de standaard jaarinvoeding. Is hier het standaard jaarverbruik op datum switch en inhuizing van toepassing dat gebruikt wordt bij aanvang contract voor de inkoop van energie of het meest actuele standaard jaarverbruik dat is aangepast aan het meest actuele vastgestelde verbruik van de eindafnemers?
- Wat te doen met een slimme meter die niet op afstand uitleesbaar is en bij analoge meters? Het heeft onze voorkeur ook in deze situaties de standaard jaarafname en standaard jaarinvoeding te hanteren.
- De bedenktijd voor een micro-onderneming volgens de Energieregeling is onduidelijk en onjuist. Noch in het BW noch in de Energiewet/Energiebesluit wordt gesproken over een wettelijke bedenktijd voor een micro-onderneming. Ook staat in deze wetten niets over een vrijwillige bedenktijd. In de Energieregeling zou daarom geen bedenktijd voor een micro-onderneming verplicht moeten worden. Deze micro-onderneming ziet de definitieve opzegvergoeding op zijn factuur.
- Kan in de toelichting op de Energieregeling nog een keer worden verduidelijkt dat de opzegvergoeding tevens in rekening kan worden gebracht door leveranciers, indien zij het contract opzeggen, dan wel ontbinden als gevolg van wanbetaling. Dit staat al

in de MVT bij de Energiewet, maar ter verduidelijking helpt het als het ook in de Energieregeling wordt opgenomen.

Artikel 2.15.2 Artikel 1 Hoogte opzegvergoeding

- Lid 1: *“de resterende hoeveelheid bestaat uit de in kilowattuur uitgedrukte hoeveelheid elektriciteit of het in kubieke meter uitgedrukte volume gas dat de eindafnemer gedurende de resterende looptijd van de leveringsovereenkomst van de leverancier geleverd zou krijgen indien geen opzegging zou plaatsvinden”*. Uit de definitie van ‘resterende hoeveelheid’ blijkt, dat deze bepaling uit de Beleidsregel Redelijke opzegvergoedingen vergunninghouders 2023 op grond van de voorliggende Energieregeling geldt voor alle eindafnemers en niet alleen voor kleinverbruikers. Is dat de bedoeling?
- Lid 1: Zou lid 1 niet dienen te herhalen dat dit artikel van toepassing is op alleen huishoudelijke eindafnemers en micro-ondernemingen in overeenstemming met de delegatie bepaling in de hogere wet- en regelgeving? Of zelfs beter: voor huishoudelijke eindafnemers en micro-ondernemingen met een kleine aansluiting.
- Voor grote aansluitingen is het namelijk zelden of nooit het geval dat een leverancier de prijs van een referentieaanbod online heeft staan en dient hiervoor veelal persoonlijk contact opgenomen te worden voor een offerte.

Artikel 1a hoogte opzegvergoeding aggregatieovereenkomst

- Onduidelijk is wat dit dan precies is en waarom niet net als bij een leveringsovereenkomst een specifieke berekening wordt voorgeschreven. Wat is evenredig? Hoe wordt het economisch verlies bepaald?
- Kan artikel 1a in lijn gebracht worden met artikel 1? Het lijkt onlogisch om voor de leverancier een specifieke invulling toe te passen en dit vervolgens niet ook 1:1 toe te passen bij een aggregator invoeding. In de toelichting is ook onduidelijk waarom artikel 1 niet zou gelden voor alle partijen. Logischer is om hier één lijn toe te passen.
- In het verlengde van deze opmerking wordt bijvoorbeeld in artikel 2 van het referentieproductaanbod alleen verwezen naar artikel 2.15 terwijl bijvoorbeeld in artikel 3 de actuele prijs van het referentieaanbod wordt verwezen naar artikel 2.15 en 2.39. In artikel 4 wordt dan weer enkel naar 2.15 verwezen.

Artikel 2.15.2 Artikel 2 Referentieproductaanbod

- Lid 1: In dit artikel staat dat een referentieproductaanbod geschikt moet zijn. In de huidige Beleidsregel staat in artikel 5 lid 1 dat de ACM beoordeelt of een referentieproductaanbod geschikt is. Uit de toelichting (p 65) blijkt, dat een referentieproductaanbod geschikt is indien het voldoet aan de in de leden 2 tot en met 4 genoemde voorwaarden. Maar dat blijkt niet uit de tekst van de Energieregeling.
- Lid 2 en lid 3: Omdat de opzegvergoeding gekoppeld is aan het rechtstreeks economisch verlies, is het onjuist om te stellen dat de looptijd van het referentieproduct gelijk dient te zijn aan de oorspronkelijke looptijd van de gesloten overeenkomst en dient dit veranderd te worden in de resterende periode van levering of teruglevering van de gesloten overeenkomst op het moment van

opzeggen. Immers als er oorspronkelijk een 3 jaar vaste prijs overeenkomst is gesloten en op het moment van opzeggen nog 1 jaar resteert, dan dient het referentieproduct gebaseerd te worden op een 1 jaar looptijd i.p.v. 3 jaar looptijd. Daarnaast kan iemand zakelijk b.v. in 2025 een 1 jaar contract sluiten voor bv. levering in 2026, voor levering in 2027, voor levering in '28 e.d. Zonder deze wijziging voldoet de opzegvergoeding in de Energieregeling niet aan de Europese richtlijn welke economisch verlies voorschrijft.

- Onduidelijk blijkt uit de toelichting wat de volgorde is bij lid 3. Dit zou beter opgeschreven kunnen worden gezien de toelichting. Voorstel: 'in de tweede plaats' schrappen.
- Onduidelijk is waarom in dit artikel niet ook naar artikel 2.39 van de Energiewet wordt verwezen gezien dit ook in artikel 3 wordt gedaan.

Artikel 2.15.2 Artikel 3 Actuele prijs referentieproductaanbod

- Lid 1: In artikel 6 lid 1 Beleidsregel is sub b (datum opzegmededeling) wordt een onderscheid gemaakt tussen de voorlopige hoogte en de definitieve hoogte. Dit onderscheid ontbreekt in de voorliggende Energieregeling. Wat is daar de reden van?
- Lid 1 sub b op de dag waarop de leverancier de mededeling ontvangt over de opzegging of van de overstap, indien de prijs van het referentieproductaanbod wordt gehanteerd voor het berekenen van de hoogte van de opzegvergoeding: Het huidige artikel in de beleidsregel heeft het over: (1) Opzegging en (2) Aankondiging van een leverancierswitch. Met dit laatste wordt het bericht 'vooraankondiging leverancierswitch' bedoeld die de beoogde nieuwe LV nu onmiddellijk moet sturen na sluiten van een overeenkomst. Dit laatste ontbreekt nu omdat er wordt gesproken over 'de overstap' waarbij het dan de vraag is wat er bedoeld wordt met de overstap?
- Kijkende naar artikel Wet 2.14.2 en 2.40.2 artikel 1 overstappen zou er gesteld kunnen worden dat hiermee het sluiten van de overeenkomst wordt bedoeld maar gezien de MR Data nog niet bekend is, is het maar de vraag of de vooraankondiging leverancierswitch hierin terugkomt.
- Als met overstap de daadwerkelijke switch wordt bedoeld dan lijkt het voorstel niet meer te voldoen aan de bedoeling van de huidige regeling waarin een eindafnemer in de 14 dagen bedenktijd geïnformeerd dient te worden over de hoogte van de opzegvergoeding zodat deze eventueel het gesloten contract nog kan annuleren omdat hij zich niet bewust was een contract te hebben gesloten of zich niet bewust was van of de hoogte van de opzegvergoeding.

Paragraaf 2.1.8 Voorwaarden opzegvergoeding

Artikel 2.15.2 Artikel 4 Transparantie opzegvergoeding

- In lid 1 wordt gesproken over de huishoudelijke eindafnemer of de micro-onderneming. In lid 2 wordt gesproken over eindafnemer. Is het juist, dat lid 2 geldt voor alle eindafnemers?

- Waarom zou enkel een leverancier transparant moeten zijn over de opzegvergoeding? Logischer is om dit voor alle marktdeelnemers te laten gelden.
- Het is goed dat er een maximum van twee maanden geldt. Als een huishouden of micro-ondernemer opzegt maar door de hoogte van de opzegvergoeding er toch voor kiest om te blijven, dan geldt de eerder vastgestelde 'voorlopig definitieve' opzegvergoeding immers niet eeuwig. Daarbij is het uitzonderlijk dat een huishouden of micro-ondernemer er met opzet voor kiest om vroegtijdig over te stappen dit ook binnen twee maanden doet. Wordt dit langer dan worden de m2m-risico's ook groter.
- Lid 2 sub b: de eindafnemer onverwijld de hoogte van de opzegvergoeding nadat de leverancier de mededeling van de opzegging of overstap ontvangt. De hoogte van de opzegvergoeding staat twee maanden vast, gerekend vanaf de dag dat de hoogte van de opzegvergoeding verstrekt is. De voorlopige hoogte van de opzegvergoeding lijkt te vervallen terwijl dit juist vanuit het proces in de markt ontwikkeld was d.m.v. een vooraankondiging leverancierswitch om een eindafnemer binnen de bedenktijd van 14 dagen de kans te geven om het net gesloten contract nog te annuleren. Door de opzegvergoeding pas uiterlijk bij de daadwerkelijke overstap te communiceren is dan te laat voor een eindafnemer om een weloverwogen keuze te maken omdat annuleren niet meer mogelijk is. Ook wordt in de huidige situatie bij de vooraankondiging enkel het verschil in tarieven vastgesteld. Het resterende volume wordt op basis van het op het moment van de overstap door de systeembeheerder vastgestelde SJA/SJI berekend.

Energie-Nederland constateert dat *"b. de eindafnemer onverwijld de hoogte van de opzegvergoeding nadat de leverancier de mededeling van de opzegging of overstap ontvangt. De hoogte van de opzegvergoeding staat twee maanden vast, gerekend vanaf de dag dat de hoogte van de opzegvergoeding verstrekt is."* alleen situaties afdekt van een daadwerkelijke opzegging door de eindafnemer of het actief worden van een nieuwe leverancier op de aansluiting (wat inhoudt dat de oude leverancier van de aansluiting verdwijnt).

- Kan KGG in de regeling expliciet maken dat een vooraankondiging switch/leverancier (MR Data Artikel 3.5a Vooraankondiging leverancier) juridisch als een opzegging vanuit de eindafnemer gezien moet worden? Energie-Nederland leest in dit artikel niets terug m.b.t. het vooraankondiging switch bericht en de juridische status hiervan. Of komt de vooraankondiging switch/leverancier te vervallen in de Energieregeling t.o.v. ROVER23 waar deze nog wel was opgenomen?
- Kan dit vooraankondiging switch/leverancier bericht als dat in de bedenktijd van een nieuwe overeenkomst wordt gestuurd ook als opzegging geïnterpreteerd worden? Zo niet zou bij een vooraankondiging switch aan de eindafnemer slechts een indicatieve hoogte van de opzegvergoeding verstrekt kunnen worden (bindend kan niet omdat dit bericht geen opzegbericht betreft).
- Mocht KGG van mening zijn dat een vooraankondiging switch als bindende opzegging behandeld dient te worden, dan dient dit ook als zodanig door KGG in de MR Data opgenomen te worden t.b.v. de rechtszekerheid bij de eindafnemer en bij de leveranciers. Echter dan dient ook duidelijk te zijn dat deze opzegging juridisch niet

meer ongedaan gemaakt kan worden. Mocht de eindafnemer in de bedenktijd bij de nieuwe leverancier afzien van de nieuwe overeenkomst dan dient er een nieuwe leveringsovereenkomst met een (andere) leverancier aangegaan te worden.

- Kan KGG in de regeling ook expliciteren dat een overstap middels een wegswitch (zijnde een melding actief worden van een marktdeelnemer conform MR data “artikel 3.5 Aanleveren gegevens door leverancier,” welke tot een afmeldbericht leidt aan een andere bestaande marktdeelnemer conform MR data “Artikel 3.9 Melden van gewijzigde geregistreerde gegevens aan betrokken partijen”) juridisch beschouwd kan worden als een opzegging door de eindafnemer. Dit ontbreekt nu in de regelingen en is een juridisch hiaat. In de praktijk komt het vaak voor dat eindafnemers een overeenkomst niet opzeggen, maar wel overstappen naar een andere marktdeelnemer. Aangezien maar 1 leverancier actief kan zijn, zou er een haak dienen te zijn om dit als overstap en als opzegging af te kunnen handelen.
- Kan KGG expliciteren of deze clausules niet alleen maar voor de leverancier van toepassing zijn, maar ook voor de aggregator invoeding.

Artikel 2.15.2 Artikel 5 Uitgesloten termijnen

In de aanhef staat het volgende bepaald: *“Een marktdeelnemer brengt geen opzegvergoeding als bedoeld in de artikelen 2.15 en 2.39 van de wet, in rekening bij een huishoudelijk eindafnemer, een micro-onderneming, een actieve afnemer die tevens huishoudelijk eindafnemer of een micro-onderneming is, indien de eindafnemer of actieve afnemer.”*

- Zin loopt niet tekstueel door 2x huishoudelijke eindafnemer en micro- onderneming op te nemen. Lijkt overbodig omdat de verwijzing naar 2.15 en 2.39 al verwijst naar eindafnemer of actieve eindafnemer?
- Wordt met ‘eindafnemer ‘de huishoudelijke eindafnemer of een micro-onderneming bedoeld?
- Sub a. de overeenkomst opzegt... : Bij een overstap, uitgaande van de daadwerkelijke switch, lijkt dit dus niet van toepassing te zijn of te kunnen zijn omdat in de basis je pas start met leveren en dus switcht na de bedenktijd tenzij anders is overeengekomen met de eindafnemer.
- Zou “b. de overeenkomst opzegt in de periode van zeven kalenderdagen onmiddellijk voorafgaand aan de dag waarop de in de overeenkomst vastgelegde vaste prijsperiode afloopt.” niet achterwege gelaten kunnen worden? Omdat de opzegvergoeding toch al gekoppeld is aan de resterende hoeveelheid, zal de resterende hoeveelheid voor 7 dagen bij een huishoudelijke eindafnemer beperkt zijn, dus ook de hoogte van de opzegvergoeding.

Het voordeel van schrappen is ook dat hiermee eindafnemers gestimuleerd worden om voor nieuwe overeenkomsten een startdatum te kiezen aansluitend op de einddatum van de eerdere overeenkomst en er niet voor te kiezen dit samen te laten vallen voor een aantal dagen. Daarnaast is het niet gewenst dat bij micro-ondernemingen waar de volumes over 7 dagen wel significant kunnen zijn, er een arbitrage mogelijkheid ontstaat middels het met een week voortijdig overstappen als commodity prijzen bijvoorbeeld gehalveerd zijn t.o.v. de contractprijs van een eerder gesloten leveringsovereenkomst.

Artikel 2.15.2 Artikel 6 bijzondere omstandigheden

Dit is erg onduidelijk. De vraag wanneer sprake is van dergelijke bijzondere omstandigheden wordt niet goed afgebakend in dit artikel en de toelichting. Dat kan leiden tot discussies en geschillen met huishoudelijke eindafnemers en tot een onwerkbaar proces. In de toelichting wordt o.a. als bijzondere omstandigheid genoemd: "het structureel nemen van maatregelen". Als een cv-ketel wordt vervangen door een warmtepomp is dit taalkundig geen "structureel genomen maatregel", maar kan dit wel leiden tot ander verbruik. Het is fijn als bijzondere omstandigheden verder kunnen worden ingekaderd/ meer richting wordt gegeven anders is het niet uitvoerbaar.

Artikel 2.15.2 Artikel 7 Welkomstcadeau of loyaliteitsbonus

- In lid 1 sub a staat het volgende bepaald: *"in de overeenkomst is aangegeven dat het een bij het sluiten van de overeenkomst te verstrekken voordeel betreft en dat dit duidelijk is onderscheiden van andere vergoedingen"*. In artikel 10 sub a Beleidsregel staat expliciet bepaald, dat *"het verstrekte welkomstcadeau bestaat uit een geldbedrag, dat als welkomstcadeau is aangegeven in de leveringsovereenkomst en daarbij duidelijk is onderscheiden van een loyaliteitsbonus en van een opzegvergoeding"*. Waarom is deze toevoeging geschrapt? Verrekenen moet mogelijk blijven.
- De Energieregeling spreekt over inhouden. Dat de uitbetaling niet teruggevorderd kan worden was al zo bij de huidige regels. Wat ontbreekt is het volgende: in de Energieregeling zou opgenomen moeten worden dat niet uitbetaald hoeft te worden als een klant voortijdig opzegt tijdens het eerste jaar van levering.
- Huidig beleid is dat het een geldbedrag moet zijn als welkomstcadeau en niet een fysiek cadeau bijvoorbeeld. Dit komt nu niet direct tot uiting in lid 1 sub a terwijl uit sub d en lid 2 wel lijkt te blijken.
- In lid 1 sub b en c wordt weer gesproken over de 'eindafnemer' in plaats van de huishoudelijke eindafnemer of micro-onderneming. Is het juist, dat deze onderdelen gelden voor alle eindafnemers?

Afdeling 2.2 Vergunning leveranciers

▪ **Paragraaf 2.2.1 Vergunningplicht**

Artikel 2.18.2 Artikel 1 Administratieve organisatie

- Lid 1 sub h: De memorie van toelichting dient nog gewijzigd te worden, zodat een assurance rapport alleen vereist is bij de initiële vergunning aanvraag of om aan te tonen dat een leverancier bepaalde herstelmaatregelen opgelegd door de ACM succesvol heeft doorgevoerd, maar niet periodiek/jaarlijks zonder dat daarvoor een expliciete aanleiding is.
- Lid 2 sub d. of er sprake is van een terugleveringsovereenkomst: Op dit moment is vermeld in artikel 3 van de regeling: 'indien van toepassing, dat sprake is van teruglevering van elektriciteit; '. Het weten dat er sprake is van teruglevering of het hebben van een overeenkomst voor specifiek teruglevering zijn verschillend. In

relatie met het huidige landschap met saldering is de situatie nu anders dan per 01-01-2027 als de salderingsregeling wordt afgeschaft.

- Lid 2: Kan ook het vastleggen van geboortedatum, indien beschikbaar, voor huishoudelijke eindafnemers opgenomen worden als apart lid?

Artikel 2.18.2 Artikel 2 Financiële positie

- Delen van dit artikel zijn overgenomen uit artikel 5 Beleidsregel betrouwbare levering. Er is echter geen één op één weergave. Bijvoorbeeld lid 2 sub c (oninbaarheid van de omzet van 5%) is niet overgenomen. Wat is daar de reden van?

Artikel 2.18.2 Artikel 3 Inkoopstrategie

- Dit artikel is niet 1 op 1 overgenomen van artikel 4 Inkoopstrategie van de Beleidsregel betrouwbare levering. Is daar een reden voor gegeven? Uit de toelichting moet feitelijk blijken wat onder een 'gedegen inkoopstrategie' verstaan moet worden. Eigenlijk zou dat in de Energieregeling zelf moeten staan.
- Het volledig afdekken inkoop van afgesloten leveringsovereenkomsten? Lijkt scherper te zijn dan het huidige artikel 4 (inkoopstrategie). Lijkt voort te komen uit de laatste faillissementen, maar staat ook haaks op een vrije marktwerking! Zeker in combinatie met een zakelijke portefeuille met diverse momenten om tarieven vast te zetten is het bijna onmogelijk. Ook hier is aan de orde dat deze bescherming voor huishoudelijke afnemers voorstelbaar is maar bij zakelijke afnemers met een kleine aansluiting wringt.

2.28 2 artikel 6

- Klopt het dat de eisen die gesteld worden aan de risico manager in de Energieregeling niet zijn gewijzigd t.o.v. het huidige Besluit terwijl hier nog wel naar gekeken zou worden?
- In hoeverre past dit artikel bij vergunninghouders die een gebroken boekjaar hanteren?

Paragraaf 2.2.2 Eisen vergunning: organisatorische, financiële en technische kwaliteiten en deskundigheid

Zie amendement Kops (art. 2.18 lid 6 Energiewet), in de Energieregeling ziet Energie-Nederland geen verdere regels voor personen of instanties die overeenkomsten afsluiten namens leveranciers terwijl dit de energiemarkt wel kan verbeteren en de Tweede Kamer hier om heeft gevraagd.

Gedacht kan worden aan de registratie van tussenpersonen en een publicatieplicht zodat niet "onder de radar" geopereerd kan worden. Daarnaast zouden transparantie-eisen gesteld kunnen worden aan de organisatiestructuur, de herleidbaarheid en de transparantie van de vergelijking / het aanbod aan huishoudelijke eindafnemers en micro-ondernemingen. Energie-Nederland denkt graag mee met de specifieke invulling.

▪ **Paragraaf 2.2.3 Aanvraag vergunning**

Artikel 2.18.2 Artikel 5 Aanvraag vergunning

- Bij verklaringen als een VOG dient het toegestaan te zijn met een buitenlands equivalent te werken. De memorie van toelichting vermeldt wel dat ACM dit onderzoekt, maar het is nog niet duidelijk genoeg dat dit ook toegestaan wordt. Het uitsluiten van niet Nederlandse bestuurders / niet Nederlandse rechtspersonen kan namelijk niet.
- Lid 2 sub p: De verwijzing naar artikel 2 vierde lid moet zijn het vijfde lid.
- Artikel 6 sub f: Uit de artikelsgewijze toelichting volgt dat dit specifiek ziet op een aanvraag van een aspirant vergunninghouder en op p.14 staat dat de Wet Bibob ook van toepassing is voor zover dat ziet op het doorlopend toezicht van vergunninghouders. Als het alleen ziet op aanvragen van een nieuwe energieleverancier zal dit verduidelijkt moeten worden.

▪ **Paragraaf 2.2.4 Verplichtingen vergunninghouder**

Energie-Nederland signaleert een vergaande bevoegdheid ten aanzien van de toepassing van de Wet Bibob op bestaande vergunninghouders in de energiesector in het kader van doorlopend toezicht. Gezien het ingrijpende karakter van een Bibob-toets is het wenselijk dat de bevoegdheid van de ACM wordt afgebakend, zodat deze uitsluitend en conform het proportionaliteitsvereiste wordt ingezet bij concrete en zwaarwegende signalen, zoals concrete twijfel over de herkomst van financiële middelen bij leveranciers met liquiditeitsproblemen. Daarnaast wordt verzocht om in de toelichting te verduidelijken welke informatie van energieleveranciers wordt verwacht bij een Bibob-toets, aangezien het huidige formulier onvoldoende aansluit bij de praktijk binnen de energiesector.

▪ **Afdeling 2.3 Leveranciersmodel**

Wet 3.126.b Artikel 1 Tarievenregister elektriciteit en gas (3.126, 2.28 Energiewet, 8.1.6 IcEG)

Er ontbreekt dat de tarieven conform 8.1.6 lid 5 via het elektronisch berichtenverkeer verstuurd moeten worden naar de LV, of zien we dat weer later terug in de MR Data?

Wet 3.126.b Artikel 3 informatie distributiesysteembeheerder ten behoeve van leveranciersmodel (3.126, 2.28 Energiewet, 2.27 Energiewet, 8.1.4.,8.1.5., 8.1.7., 8.1.8 IcEG)

- Lid 1 sub b toegevoegd t.a.v. de huidige regeling .. en de actuele tarieven: De geldende periodieke tarieven staan niet in de ATO in het huidige proces. Omdat deze jaarlijks wijzigen lijkt het ook niet doelmatig om deze hierin op te nemen omdat dit allerlei communicatie met zich mee zou brengen met het versturen van nieuwe ATO's elk jaar of bij elke wijziging van tarieven. En zeer complex in geval van ToU netwerktarieven.
- Lid 1: sub b 'Actuele' vervangen door 'geldende'

- Lid 2: *tenminste een maand voor de inwerkingtreding*. 30 dagen verplichting tariefwijzigingen geldt voor leveranciers. Op het moment dat wij RNB tarieven moeten communiceren, geldt die 30 dagen periode dan ook voor RNB tarieven? Dan zou 1 maand namelijk niet voldoende zijn.
- Lid 3: Wat is de rationale hierachter? 1 werkdag lijkt vrij kort. Waarom moeten we binnen 1 werkdag bevestigen dat we het ontvangen hebben? Wat zegt dit? Proces hierop zou moeten zijn dat RNB de juiste informatie beschikbaar stelt. Bewijslast juist bij RNB neerleggen, niet bij de LV.

Artikel 2.27.5 Artikel 1 Administratie ten behoeve van facturering namens en afdracht aan DSB

In de toelichting bij de aanhef van dit artikel staat dat dit onder andere een verwerking is van de artikelen 8.3.1 tot en met 8.3.6 Informatiecode. Dat is niet juist. Het is alleen een weergave van artikel 8.3.1 Informatiecode. Lid 2 is een weergave van artikel 9 Regeling gegevensbeheer en afdracht E/G

Artikel 2.28

Dit artikel betreft een ingrijpende wijziging voor leveranciers ten opzichte van de huidige regelgeving. Nu zijn leveranciers alleen verplicht om bij een verhuizing van een klant een template ATO en de Aansluit en transportvoorwaarden mee te sturen bij afnemers met een kleine aansluiting. Daarnaast moet de klant geïnformeerd worden over de Captar (dus netbeheertarief). De uitwerking in de Energieregeling gaat verder dan het louter faciliteren. Leveranciers worden verplicht om namens de systeembeheerder de ATO overeen te komen en tevens tariefwijzigingen te communiceren. Dit brengt een behoorlijke complexiteit met zich mee, bijvoorbeeld:

- Wat gebeurt er als de klant wel de ATO accepteert, maar niet de leveringsovereenkomst of v.v.
- Tariefwijziging systeembeheerders kan geen kosteloos opzegrecht met zich meebrengen voor het opzeggen van de leveringsovereenkomst, maar een ATO wel.

Leveranciers adviseren om de verantwoordelijkheid (t.a.v. systeembeheer) voor contracteren en communicatie tariefwijzigingen bij de systeembeheerder te houden. Leveranciers begrijpen de juridische knelpunten die systeembeheerders mogelijk ervaren, echter om de verantwoordelijkheid voor de oplossing bij leveranciers te leggen, verschuift dit het probleem naar de leveranciers waardoor het probleem wordt verschoven zonder dat dit een oplossing biedt (ook brengt dit aanzienlijke kosten met zich mee waarvoor geen compensatie is geregeld). Er lijkt geen rekening te zijn gehouden met deze juridische knelpunten voor leveranciers en of deze opwegen tegen de knelpunten die systeembeheerders mogelijk ervaren. Voorgesteld wordt om de huidige regeling uit hoofdstuk 8 Informatiecode ongewijzigd over te nemen en indien dit niet mogelijk is de regeling dusdanig te wijzigen dat de positie van leveranciers t.a.v. betreffende eindafnemers en distributiesysteembeheerders op dit onderwerp verstevigt. Er wordt gevraagd om rekening te houden met dergelijke nieuw proces en implementatie hiervan bij leveranciers.

Wet 2.28.2 Artikel 1 facilitering leverancier bij totstandkoming aansluit- en leveringsovereenkomst (verwerking 2.28, 3.126 en 4.2, 8.1.1. IcEG)

- Lid 1 sub a 1° dat een geldige aansluit- en transportovereenkomst een voorwaarde vormt voor het rechtsgeldig totstandkomen van de leveringsovereenkomst; opmerkingen: (i) 'geldig': staat nu niet in de huidige regelgeving, lijkt vreemd omdat een ATO altijd geldig zou moeten zijn. Wanneer is deze ongeldig?, (ii) Waarom zou at de ATO een voorwaarde vormen voor het rechtsgeldig tot standkomen van een leveringsovereenkomst terwijl het twee verschillende overeenkomsten zijn die onafhankelijk van elkaar afgesloten kunnen worden (leveringsovereenkomst zonder actieve aansluiting heeft weinig zin, maar kan wel, namelijk met ene evrbruik van O!).
- Lid 1 sub a 2° sub c: zorg te dragenLid 1 sub a 2° sub b: "een **aanbod** te doen namens de distributiesysteembeheerder tot het aangaan van een aansluit- en transportovereenkomst". Aanbod is niet het juiste woord, want een klant kan geen andere ATO kiezen... Wat gebeurt er als klant weigert of niet aanvaardt? Welke gevolgen heeft dit dan? Want er is wel een l;everingsovereenkomst afgesloten (zie ook hierboven).
- Lid 2 sub a: De leverancier dient tot twee jaar na de totstandkoming van de aansluit- en transportovereenkomst aan te kunnen tonen dat: opmerking: Aan wie?
- a. de gegevens bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder a, aan de aangeslotene zijn verstrekt; opmerking: dat is onuitvoerbaar als wij als leveranciers de ATO afsluiten Lid 1 sub a nr 2 -> de tarieven kunnen niet verstrekt worden omdat deze voor het sluiten van de ovk niet bekend zijn en de leverancier dit niet kan opvragen.
- b. de aangeslotene het aanbod als bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder b, heeft aanvaard opmerking: Wie gaat de criteria hiervoor bepalen; leveranciers tonen dit nu ook aan op aanvraag, maar de netbeheerders stellen daar heel andere eisen aan.
- Bewaartermijn: 2 jaar of twee jaar nadat de klant wegschijft?
- Duidelijk aangeven dat deze eisen alleen kunnen gelden voor neiwue af te sluiten ATO's vanaf moment dat processen zijn ingericht en operationeel.

Artikel 2.28.2 Artikel 2 Controleren gegevens aansluit- en transportovereenkomst door Leverancier

- Kan worden verduidelijkt wanneer leverancier moet faciliteren? Nu staat in de Informatiecode dat faciliteren slechts behoeft te worden uitgevoerd bij een inhuizing. Nu staat deze nuance er niet meer in. Hoe weet de leverancier dat de nieuwe klant nog geen (getekende) netbeheerovereenkomst heeft? Sub b gaat ervan uit dat leverancier bij elk aanbod ook een aanbod doet voor een ATO, echter kan een klant meerdere keren switchen, terwijl hij blijft bij dezelfde netbeheerder en al een netbeheercontract heeft gesloten.
- Kan daarnaast in de regeling worden opgenomen wat er gebeurt als klant geen netbeheercontract wil sluiten via leverancier.
- Kan in de toelichting worden opgenomen dat het opnemen van de standaard ATO met de voorwaarden en acceptatie door de klant door bijvoorbeeld het zetten van een vinkje voor akkoord, dit voldoende is? En leverancier niet in haar salesflow allerlei extra informatie over het netbeheer contract behoeft op te nemen.

- De tekst in de toelichting lijkt te suggereren dat de verantwoordelijkheid voor de communicatie bij tariefwijzigingen/wijzigingen in algemene voorwaarden vanuit de netbeheerders wordt verlegd naar de leveranciers. Vervolgens staat bijv. in de toelichting op de Energieregeling dat netbeheerders een maand voor de tariefwijziging leveranciers de betreffende informatie moeten verschaffen. Op grond van artikel xxx van het Energiebesluit moeten leveranciers aan huishoudelijke eindafnemers en micro-ondernemingen hun tariefwijzigingen minstens een maand van te voren aan de betreffende eindafnemers kenbaar hebben gemaakt. De verplichte termijn voor netbeheerders om tariefwijzigingsinformatie aan leveranciers te versturen één maand van te voren is dan tekort. Hierdoor kunnen leveranciers de tariefcommunicatie van de netbeheerders niet op tijd versturen. Kan de huidige werkwijze gehandhaafd worden, zodat netbeheerders zelf verantwoordelijk blijven voor de communicatie richting haar klanten? Indien niet, kan dan worden verduidelijkt hoe leveranciers dit op een juiste manier moeten uitvoeren?
- In artikel 2.28 Energiewet is inderdaad opgenomen dat de leverancier faciliteert bij de totstandkoming van de overeenkomst tussen netbeheerder en afnemer met een kleine aansluiting. Lid 1 sub a komt overeen met de huidige praktijk. Sub b en c gaan echter verder dan het "faciliteren" en zegt dat leverancier een aansluit- en transportovereenkomst moet aangaan met een afnemer namens de netbeheerder.
- Uit de toelichting blijkt dat aanleiding voor deze wijziging juridische knelpunten zijn die netbeheerders ondervonden. De oplossing is nu gevonden door meer verantwoordelijkheid te leggen bij leveranciers. Leveranciers gaan van een verplichting tot informatieverstrekking aan afnemers naar een verplichting om te contracteren namens de netbeheerders en tevens worden leveranciers verantwoordelijk voor de tariefcommunicatie van netbeheerders. Hierbij komt er meer verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid richting leveranciers, zonder dat zij hiervoor worden gecompenseerd door de betreffende netbeheerders.
- Kan in de regeling de verplichting voor leveranciers worden versoepeld en dusdanig dat leveranciers alleen maar behoeven te faciliteren zoals in de Energiewet is opgenomen en niet te behoeven te contracteren?
- Controle van de identiteit van de aangeslotene is onvoldoende concreet. In de gesprekken met het ministerie is besproken dat dit de achternaam van de aangeslotene zou zijn.
- De tekst in de toelichting lijkt te suggereren dat de verantwoordelijkheid voor de communicatie bij tariefwijzigingen/wijzigingen in algemene voorwaarden vanuit de systeembeheerders wordt verlegd naar de leveranciers. Vervolgens staat bijv. in de toelichting op de Energieregeling dat systeembeheerders een maand voor de tariefwijziging leveranciers de betreffende informatie moeten verschaffen. Op grond van artikel xxx van het Energiebesluit moeten leveranciers aan huishoudelijke eindafnemers en micro-ondernemingen hun tariefwijzigingen minstens een maand van te voren aan de betreffende eindafnemers kenbaar hebben gemaakt. De verplichte termijn voor systeembeheerders om tariefwijzigingsinformatie aan leveranciers te versturen één maand van te voren is dan tekort. Hierdoor kunnen leveranciers de tariefcommunicatie van de netbeheerders niet op tijd versturen. Kan de huidige werkwijze gehandhaafd worden, zodat netbeheerders zelf

verantwoordelijk blijven voor de communicatie richting haar klanten? Indien niet, kan dan worden verduidelijkt hoe leveranciers dit op een juiste manier moeten uitvoeren?

- Lid 1: Hoewel het artikel is opgenomen in het hoofdstuk over het leveranciersmodel, spreekt lid 1 over 'de aangeslotene' in het algemeen.
- Lid 1: “controleert de betrouwbaarheid en de volledigheid van de identiteit van de aangeslotene binnen 90 dagen **na het afsluiten van de overeenkomst** op basis van de bankgegevens van de aangeslotene.” Na het afsluiten van de overeenkomst **moet de start van de levering zijn**, omdat de controle pas kan worden uitgevoerd nadat er betaald is door een klant. Een klant kan immers in de toekomst een contract afsluiten waardoor de controle ook pas later kan plaatsvinden.
- Lid 2: Dit veronderstelt dat de naam van de aangeslotene altijd gelijk moet zijn aan die van de eigenaar van de bankrekening. Dit hoeft echter niet het geval te zijn. Zo komt het bijvoorbeeld regelmatig voor dat een ander de rekening betaalt. Denk aan een studentenwoning waar een ouder de rekening betaalt. Of bij bedrijven: dat het moederbedrijf de energierekening betaalt van het dochterbedrijf. Energie-Nederland stelt voor lid 2 dan ook net anders te formuleren: *Indien de leverancier vaststelt dat de identiteit van degene die de transportovereenkomst is aangegaan niet overeenkomt met de identiteit die bekend is op basis van de bankgegevens van de aangeslotene, onderzoekt de leverancier binnen een redelijke procedure of correctie van de identiteit noodzakelijk is.*
- Voorstel voor lid 3 om aan te sluiten op bovenstaande lid 2: *Van een redelijke procedure is in ieder geval sprake... etc.*
- Lid 3 ‘minstens tweemaal’ lijkt te suggereren dat een leverancier twee keer naar een klant moet stappen om gegevens te corrigeren. Terwijl als het na één keer goed is, de leverancier niet nog één keer de klant moet willen lastig vallen. Aanpassen, zie voorzet hieronder.
- Verder is aan te raden om onder lid 3 te starten met een nieuwe sub a en de rest daaronder te henummeren: *a. De aangeslotene bevestigt dat de naam correct is ondanks een geconstateerd verschil met de bankgegevens.*
- Om aan te sluiten met de nieuwe sub a zou het huidige sub d ook veranderd moeten worden naar *e: na het doorlopen van de procedure geen contact heeft kunnen krijgen met de aangeslotene en hij dit heeft gemeld aan de distributiesysteembeheerder.*

Wet 3.126.a Artikel 2 minimum informatie aansluit- en transportovereenkomst kleine aansluiting (3.126, 2.28 Energiewet, 3 mr afnemers en monitoring E&G)

Bij lid 3: 1 werkdag lijkt vrij kort. Wat is de rationale hierachter en wat zegt een ontvangstbevestiging? (Informatie hoeft namelijk niet juist te zijn). Proces zou moeten zijn dat RNB de juiste informatie beschikbaar stelt. Bewijslast juist bij RNB neerleggen, niet bij de LV

Wet 3.126.b Artikel 3 informatie distributiesysteembeheerder ten behoeve van leveranciersmodel (3.126, 2.28 Energiewet, 2.27 Energiewet, 8.1.4.,8.1.5., 8.1.7., 8.1.8 IcEG)

Lid 1 sub b: “actuele” tarieven vervangen door “geldende” tarieven.

In het huidige proces is een verwijzing naar de geldende tarieven van de netbeheerder voldoende om de klant te informeren. Conform de toelichting zou dit beleidsneutraal overgenomen moeten worden.

Wet 3.126.b Artikel 4 specificatie van te factureren en te innen tarieven (uitwerking 3.126 Energiewet, 2.27 Energiewet en art. 8.2.1. IcEG)

- specificatie vervangen door verplichting

Wet 2.28.2 Artikel 3 facilitering leverancier bij informatieverstrekking tussen distributiesysteembeheerder en aangeslotene (2.28, 8.1.2. IcEG)

Sub c: Hier gaat het om ons inziens over de aangeslotene. Als je het leest zou je kunnen denken dat het hier over delen met de DSO gaat. Onduidelijk wat wordt hier bedoeld? Nadere concretisering is gewenst ter voorkoming van misverstanden.

▪ **Afdeling 2.4 Voorkomen beëindiging levering en maatregelen leveringszekerheid**

Artikel 2.26.2 Artikel 1 Beëindigen levering

- Voor de definitie van schuldhulpverlening wordt niet langer aangesloten bij de Faillissementswet en Wet op het Consumentenkrediet maar bij de Wet Gemeentelijke Schuldhulpverlening. Hiermee wordt de Regeling Afsluitbeleid enorm opgerekt. Waar voorheen alleen de formele MNSP en WNSP onder de Regeling Afsluitbeleid vielen, vallen er nu ook allerlei minder formele schuldhulpverleningstrajecten onder die niet in de wet zijn verankerd.
- Wet 2.26 artikel 1: Graag zien wij nog een sub toegevoegd, nl dat de leveringsovereenkomst of overeenkomst voor facilitering in peer-to-peer handel met de eindafnemer met een kleine aansluiting afloopt. De vergunninghouders hebben dan de mogelijkheid om bij einde contract ook einde levering in te schieten. Indien dat niet mogelijk zou zijn, moet de vergunninghouder doorleveren aan de eindafnemer terwijl er geen titel meer is voor levering en facturering. Deze grondslag stond ook in de Regeling Afsluitbeleid 2011 en staat ook in art 4b sub d van de Warmteregeling.
- Wet 2.26 artikel 1: Voorkomen moet worden dat eindafnemers over dezelfde factuur meermaals een klacht indienen en zo misbruik maken van deze bepaling. Zie in dat kader ook de Elektriciteitsrichtlijn waarin staat dat lidstaten passende maatregelen moeten treffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van klachten sub c.
- Wet 2.26.3a artikel 2 sub c. Hier zou in plaats van 'facturen' 'vorderingen' moeten staan. Het kan zo zijn dat er nog incassokosten open staan. Dat is een separate vordering waarvoor ook de mogelijkheid moet zijn om een betalingsregeling te treffen.
- Wet 2.26.3a artikel 3 lid 1 sub b: in plaats van Wet 2.36 artikel 2 onderdelen b en c moet hier volgens mij naar Wet 2.26 artikel 2 onderdelen b en c worden verwezen

- Wet 2.26.3a artikel 3 lid 3 Wat hier staat is dubbelop (informatie over de hoogte van diens betalingsachterstand en informatie over de omvang en ontwikkeling van de betalingsachterstand)
- Wet 2.26.2 artikel 4 lid 2. De uitzonderingssituatie zou ook moeten eindigen indien de eindafnemer zich niet houdt aan de gemaakte afspraken in de schuldhelpverlening
- Wet 2.26.3b artikel 5 Het is onmogelijk om een leveringsovereenkomst onder dezelfde voorwaarden aan te bieden. De oude leveringsovereenkomst is beëindigd (dat kan juridisch gezien ook niet worden hersteld) en er kan dan alleen een nieuwe leveringsovereenkomst worden aangeboden tegen de tarieven en voorwaarden die op dat moment gelden. Er wordt immers op dat moment ingekocht. Een andere uitkomst zou ook tot oneerlijke situaties lijden, ook jegens andere klanten die wel moeten contracteren tegen de voorwaarden en tarieven van dat moment. Als een nieuwe leveringsovereenkomst wordt aangeboden, wanneer moet de levering dan hervat worden? Is dat na aanvaarding en na het verstrijken van de 14 dagen bedenktijd? Mag de vergunninghouder dan aan de klant aanvullende voorwaarden en zekerheden stellen?
- Het vragen van een verklaring van een arts die niet je eigen arts is een behoorlijke drempel. Voorstel: eigen arts. De genoemde redenen dienen uitgebreid te worden met het volgende leden:
 - d. vergunninghouder langer dan 6 maanden als noodleverancier heeft gefungeerd;
 - e. eindafnemer is overleden of failliet en de curator geen gestand doet aan de overeenkomst bij een huishoudelijke eindafnemer;
 - f. eindafnemer is uitgeschreven uit het handelsregister of is ontbonden of is failliet terwijl de curator geen gestand doet aan de overeenkomst bij een onderneming als eindafnemer;
 - g. de overeenkomst voor de levering van gas en/of elektriciteit tussen eindafnemer en leverancier afloopt.
- M.b.t. punt d. wordt geregeld dat de leverancier zoals het Energiebesluit stelt na een maximale duur van 6 maanden noodlevering gedurende welke de leverancier diverse malen de eindafnemer heeft verzocht een leveringsovereenkomst aan te gaan maar de eindafnemer daarin verzaakt, de levering kan beëindigen. M.b.t. punt g. wordt geregeld dat indien een leveringsovereenkomst voor bepaalde duur de eind datum bereikt en de klant geen verlengingsovereenkomst met de leverancier aan gaat / noch een andere leveringsovereenkomst met een andere leverancier aan gaat, de leverancier de levering kan beëindigen als de voorwaarden van de leveringsovereenkomst dat stellen dat dit op de eind datum gebeurt. Dit is consistent met artikel 4b lid d van de warmteregeling wetten.nl - Regeling - Warmteregeling - BWBR0033862 en de voorlaatste versie van de regeling afsluitbeleid voor kleinverbruikers van elektriciteit en gas wetten.nl - Regeling - Regeling afsluitbeleid voor kleinverbruikers van elektriciteit en gas - BWBR0030164. M.b.t. punt e. en f. wordt geborgd dat de leverancier de levering aan bedrijven die opgedoekt zijn/worden, zonder dat deze zelf hun verplichtingen eerst hebben afgewikkeld c.q. de leveringsovereenkomst (tijdig) hebben opgezegd, alsnog kan stopzetten.

- Zou dit artikel niet generieker geformuleerd dienen te worden, zodat dit over levering en teruglevering gaat voor zowel leveranciers als aggregators? Immers in de praktijk heeft een eindafnemer zowel een levering als terugleveringsovereenkomst gekoppeld aan 1 en hetzelfde allocatiepunt. Beeindiging van bijvoorbeeld alleen teruglevering en niet levering is derhalve niet mogelijk. En ook voor aggregatoren die b.v. maandelijks vooruitbetalen gevolgd door een jaarlijkse periodieke afrekening (waar iemand wellicht moet betalen als er te veel vooruitbetaald is) wil je borgen dat een huishoudelijke eindafnemer reminders ontvangt.
- Voor niet vergunninghouders die leveren aan blokaansluiting met kleine aansluitingen zijn deze regels niet van toepassing?

Artikel 2.26.3a Artikel 2 Maatregelen bij betalingsachterstanden

- Dit wetsartikel –dit geldt ook voor artikel 3, 4, en 5- zou beperkt kunnen worden tot huishoudelijke eindafnemers en micro-ondernemingen. Dat is logischer omdat ondernemingen die groter zijn dan een micro-onderneming professionele partijen zijn net zoals de energieleverancier. Bv. het is onnodig dat een grote onderneming die 1.000 kleine aansluitingen contracteert eerst 3 betalingsreminders ontvangt gedurende 3 x veertien dagen ofwel anderhalve maand. Bv. door een wijziging naar “Een vergunninghouder neemt, als een huishoudelijke eindafnemer met kleine aansluiting of micro-onderneming met een kleine aansluiting een factuur niet binnen de daarvoor gestelde termijn voldoet, de volgende maatregelen:”.
- Hoe zit het bijv. met misbruik van recht en kan daar geen voorziening voor worden getroffen (de situatie dat een consument maar bezwaar blijft maken tegen allemaal individuele facturen waardoor de periode dat niet kan worden afgesloten eindeloos wordt gerekend). Het algemene artikel uit het BW wordt eng uitgelegd en de rechter wijst bijna nooit een vordering toe op basis van misbruik van recht en daarom zou een aparte voorziening fijn zijn.

Artikel 2.26.3a Artikel 3 Gegevensuitwisseling schuldhulpverlening

- Wet 2.26 3a Artikel 3 lid 1: In deze bepaling wordt sub b gerefereerd naar Wet 2.36 (bedoeld is 2.26) artikel 2 onderdelen b en c. Wij zijn het niet met deze referentie eens. Het is onmogelijk voor de vergunninghouder om al op het moment van vroeg signalering te hebben voldaan aan deze verplichtingen. Deze verplichtingen zien op het gehele incasso proces. Pas op het einde van het incassoproces kan worden beoordeeld of de vergunninghouder aan deze verplichtingen heeft voldaan. Bij veel vergunninghouders zal het zwaartepunt (het maximaal inspanssen om in persoonlijk contact te treden, bijvoorbeeld d.m.v. de buitendienst) juist aan het einde van het incassoproces liggen.
- In de leden 2 en 3 wordt gesproken over ‘eindafnemer’. Dit dient in elk geval een eindafnemer met een kleine aansluiting te zijn en het liefst nog een huishoudelijke eindafnemer met een kleine aansluiting of een micro-onderneming. Dit kan ook vervangen worden door “deze eindafnemer”.
- Wet artikel 2.26 lid 3 sub b: naar het “beperken” en “opschorten” van levering wordt in geen enkel artikel meer gerefereerd. Wij begrijpen ook niet wat hiermee wordt bedoeld. De levering kan niet worden opgeschort, het is niet zo dat je de kraan even kunt dichtdraaien.

Onbetaalde jaarnota's

Met de invoering van de nieuwe energieregeling is het uitgangspunt dat levering pas beëindigd mag worden na het doorlopen van een zorgvuldig incassoproces én vroegsignalering. Evenwel is vroegsignalering alleen toegestaan wanneer er minimaal twee facturen onbetaald zijn gelaten. Hoewel Energie-Nederland de intentie snapt dat dit bedoeld is om de kleinverbruiker te beschermen, zien we een belangrijke weeffout in de praktijk bij onbetaalde jaarnota's met een (onverwachte) hoge bijbetaling, gedreven door diverse oorzaken (bv. een afwijkend verbruik). Wanneer een klant alleen deze hoge jaarnota niet betaalt, maar de maandfacturen daarna weer wél, dan ontstaat een situatie waarin er sprake is van een substantiële betalingsachterstand. Voor die betalingsachterstand is evenwel vroegsignalering niet mogelijk, er is immers maar sprake van één openstaande factuur. In theorie zou een dergelijke jaarnota daardoor oneindig lang open kunnen blijven staan. Dit belemmert het uitgangspunt van de verantwoordelijkheid van betalen door een kleinverbruiker en zet de deur open voor strategisch betalingsgedrag door een kleinverbruiker met als gevolg financiële schade bij leveranciers. Een jaarnota met een hoge bijbetaling vertegenwoordigt veelal een grotere waarde dan twee of meer onbetaalde maandfacturen. Nu het afgeven van een vroegsignaal voor een dergelijke factuur niet mogelijk is, ontstaat het risico dat huishoudens die wel degelijk mogelijk in een problematische schuldensituatie zitten buiten beeld blijven. Dit staat haaks op de doelen van vroegsignalering. Ook bestaat er, omdat vroegsignalering en uiteindelijke beëindiging van de levering niet mogelijk is, de optie dat de stap wordt gezet naar een gerechtelijke invordering van de specifieke jaarnota. Dit leidt tot (extra) onnodige kosten en vertraging, terwijl dit veelal voorkomen kan worden met een proportionele interventie middels vroegsignalering. Energie-Nederland ziet graag in dit kader dan ook een aanpassing in de Energieregeling waarbij het mogelijk wordt gemaakt om ook voor dergelijke jaarnota's met een significante bijbetaling de procedure te volgen, gelijk voor twee openstaande facturen geldt. Dit zorgt voor een proportioneel beleid waarin kwetsbare klanten hulp krijgen, maar misbruik of stilstand ook bij dergelijke betalingsachterstanden wordt voorkomen.

Frequentie vroegsignaal

Binnen de nieuwe Energieregeling wordt de gegevensuitwisseling in het kader van schuldhulpverlening, meer specifiek voor vroegsignalering, verplicht. Energie-Nederland stimuleert dit, nu vroegsignalering een krachtig instrument is om huishoudens in een (mogelijk) problematische schuldensituatie adequaat op te sporen en te helpen. Evenwel op basis van de huidige convenantsafspraken is vroegsignalering beperkt tot maximaal één keer per maand. Deze beperking in frequentie leidt in de praktijk tot vertraging in het herkennen en ondersteunen van kwetsbare huishoudens. Dat is onwenselijk en ineffectief in het streven naar vroegtijdige hulp en schuldenpreventie. Betalingsproblemen ontstaan vaak in korte tijd en kunnen zich snel opstapelen. Door vroegsignalen slechts één keer per maand te delen, ontstaat er een vertraging van meerdere weken waarin geen signalering en interventie mogelijk is. In die tussenliggende periode zullen veelal toekomstige vorderingen ook onbetaald worden gelaten en kan een situatie escaleren tot mogelijk een grotere (financiële) problematische situatie. Een hogere frequentie van vroegsignalering stelt gemeenten in

staat sneller in te grijpen, wat de kans op succesvolle interventie aanzienlijk vergroot. Energieleveranciers beschikken over geautomatiseerde systemen waarmee vroegsignalering snel en veilig kan plaatsvinden. Er is geen technische belemmering voor een hogere frequentie aan de zijde van energieleveranciers. De in het verleden gemaakte gemeenschappelijke keuze zou herzien moeten worden in het licht van effectiviteit en maatschappelijke opbrengst. Energie-Nederland ziet graag een aanpassing van het huidige kader waarbij energieleveranciers in staat worden gesteld om tenminste wekelijks een vroegsignaal te mogen versturen.

Artikel 2.26.3b Artikel 5 Hervatten levering

- Zie opmerking bij artikel 3.

▪ **Afdeling 2.6 Overige bepalingen**

2.7.2 artikel 8

Graag de volgende zinsnede aanpassen (het onderstreepte betreft de verzochte aanpassing): "[...] de hoeveelheid elektriciteit of gas die is afgenomen [...]"
Hoofdstuk 3 beheer van elektriciteits- en gassystemen

▪ **Afdeling 3.5 Taken transmissie- en distributiesysteembeheerder inzake balanceren**

Artikel 1 Faciliteren van de distributiesysteembeheerder voor elektriciteit bij de administratieve afhandeling van de balancering

- Voor elektriciteit worden de allocatie gegevens (lid 2) inderdaad per BRP bepaald en alleen aan de BRP verstrekt. Echter de reconciliatie gegevens (lid 4) worden per combinatie van BRP en leverancier (en dit zal ook aggregator invoeding voor teruglevering moeten worden) bepaald en aan zowel BRP als leverancier (en aggregator invoeding) worden reconciliatie gegevens verstrekt. De leden 3 en 5 vermelden alleen de verstrekking van gegevens aan de TSO E en niet de BRP (en LV en aggregator invoeding) wat wel nodig is om via de Energieregeling een privacy grondslag te creëren voor het delen van deze gegevens (m.n. de kwartier gegevens van grote aansluitingen die niet geaggregeerd worden gedeeld).
- Daarnaast wordt niet altijd alles naar het hoogste niveau geaggregeerd, maar wordt er binnen een allocatie groep geaggregeerd. Bv. een aggregatie voor alle kleine aansluitingen met een capaciteit tot 3x25 Ampère met een positief standaard jaar invoeding volume of een aggregatie voor alle kleine aansluitingen met een capaciteit tussen 3x25 Ampère en 3x80 Ampère met een standaard jaar invoeding volume gelijk 0. B.v. een splitsing naar $E1 - SJI=0$, $E1 - SJI>0$, $E2 - SJI=0$, $E2, SJI>0$.
- De volgende zaken dienen dus gewijzigd te worden:
 - o Stel in lid 4 (en wellicht ook lid 2) dat de gegevens bepaald worden voor iedere combinatie van BRP en leverancier/aggregator invoeding.

- Stel in lid 3 en 5 dat de gegevens gedeeld worden met de transmissiesysteembeheerder elektriciteit, de BRP, en de leverancier/ aggregator invoeding.
- Neem op dat de distributiesysteembeheerder allocatie groepen kan definiëren o.b.v. aansluiting karakteristieken zoals technische capaciteit, het standaard jaarvolume, of het een kleine of grote aansluiting betreft, of de aansluiting van een uitleesbare slimme meetinrichting is voorzien waarbinnen gegevens worden geaggregeerd.
- Daarnaast is er nog een aanvullende bepaling nodig die stelt dat de distributiesysteembeheerder ook na het afronden van de allocatie en reconciliatie (de definitieve verrekening van de balancering) op basis van meterstanden nieuwe energetische volumes vaststelt t.b.v. verrekeningen met de leverancier/aggregator invoeding (wat niet via de transmissiesysteembeheerder loopt). B.v. een lid 7 dat het volgende stelt “Er kunnen wijzigingen in standen en/of volumes optreden, nadat de systeembeheerder voor elektriciteit de energievolumes voor de definitieve verrekening voor de balancering heeft vastgesteld. De systeembeheerder wijzigt deze gegevens in dit geval in haar registers, stelt de leverancier en aggregator invoeding in kennis van de gewijzigde gegevens, bepaalt de wijziging in de energievolumes, en verrekent deze met de betreffende leverancier of aggregator invoeding voor zover er geen sprake is van verjaring volgens het Burgerlijk Wetboek”.
- Het artikel is ook te specifiek omdat het alleen distributiesysteembeheerders benoemt. Ook beheerders van gesloten systemen dienen deze facilitering te verrichten. Daarom is het beter om i.p.v. over distributiesysteembeheerders te spreken over systeembeheerders in algemene zin die de gegevens bepalen en deze verstrekken aan de transmissiesysteembeheerder voor elektriciteit, BRP, en leverancier/aggregator invoeding.

Wet 3.50.3 Artikel 1 Faciliteren van de distributiesysteembeheerder voor gas bij de administratieve afhandeling van de balancering

- Voor gas worden de allocatie gegeven (lid 5) en reconciliatie gegevens (lid 7) beiden altijd gesplitst naar de combinatie van BRP – leverancier. Beiden ontvangen ook deze gegevens (lid 6 en lid 8) naast de transmissiesysteembeheerder gas. Dit dient in de Energieregeling opgenomen te worden om de juiste privacy basis te creëren (m.n. de kwartier gegevens van grote aansluitingen die niet geaggregeerd worden gedeeld).
- Daarnaast wordt niet altijd alles naar het hoogste niveau geaggregeerd, maar wordt er binnen een allocatie groep geaggregeerd. Bv. een aggregatie voor alle kleine aansluitingen met een capaciteit tot 10 m3/h met een standaard jaar afname volume lager dan 5,000 m3/jaar. B.v. een splitsing naar G1A, en G2A.
- De volgende zaken dienen dus gewijzigd te worden:
 - Stel in lid 5 en 7 dat de gegevens bepaald worden voor iedere combinatie van BRP en leverancier.
 - Stel in lid 6 en 8 dat de gegevens gedeeld worden met de transmissiesysteembeheerder gas, de BRP en de leverancier.
 - Neem op dat de systeembeheerder allocatie groepen kan definiëren o.b.v. aansluiting karakteristieken zoals technische capaciteit, het standaard

jaarvolume, of het een kleine of grote aansluiting betreft, of de aansluiting van een uitleesbare slimme meetinrichting is voorzien waarbinnen gegevens worden geaggregeerd.

- Daarnaast is er nog een aanvullende bepaling nodig die stelt dat de distributiesysteembeheerder ook na het afronden van de allocatie en reconciliatie op basis van meterstanden nieuwe energetische volumes vaststelt t.b.v. verrekeningen met de leverancier/aggregator invoeding (wat niet via de transmissiesysteembeheerder loopt). B.v. een lid 9 dat het volgende stelt "Er kunnen wijzigingen in standen en/of volumes optreden, nadat de systeembeheerder voor gas de energetische hoeveelheden voor de definitieve verrekening voor de balancering heeft vastgesteld. De systeembeheerder wijzigt deze gegevens in dit geval in haar registers, stelt de leverancier en aggregator invoeding in kennis van de gewijzigde gegevens, bepaalt de wijziging in de energetische hoeveelheden, en verrekent deze met de betreffende leverancier of aggregator invoeding voor zover er geen sprake is van verjaring volgens het Burgerlijk Wetboek".
- Het artikel is ook te specifiek omdat het alleen distributiesysteembeheerders benoemt. Ook beheerders van gesloten systemen dienen deze facilitering te verrichten. Daarom is het beter om i.p.v. over distributiesysteembeheerders te spreken over systeembeheerders in algemene zin die de gegevens bepalen en deze verstrekken aan de transmissiesysteembeheerder voor elektriciteit, BRP, en leverancier/aggregator invoeding.
- Lid 2: Dit bepaalt dat er dagelijks gegevens worden verstrekt t.b.v. het stuursignaal gas. Dit is incorrect en is uurlijks.
Vraag van Energie-Nederland aan KGG: Nu verstrekt de meetverantwoordelijke uurlijks meetdata voor de grote aansluitingen gas die telemetrisch bemeten zijn en telemetrisch gealloceerd worden (GGV, maar niet GXX/G2C). Is KGG voornemens om deze verplichting via de MR meten/meetinrichting voor uurlijkse verstrekking ten behoeve van het stuursignaal ook toe te passen op de overige grote aansluitingen gas welke richting 1 januari '27 ook telemetrisch bemeten/gealloceerd worden (het huidige G2C segment en GXX segment)? Dit zou noodzakelijk zijn om het toepassen van profielen in zowel de offline allocatie als online allocatie (stuursignaal) te kunnen schrappen.

▪ **Afdeling 3.7 Verplichtingen transmissie- en distributiesysteembeheerder inzake kwaliteitsborging, calamiteiten en voorvallen**

Besluit 3.34.4 Artikel 3 Inhoud bedrijfsmiddelenregister

Artikel 3.7

lid 1 ontbreekt: "*Een bedrijfsmiddelenregister bevat een overzicht van alle verbindingen, leidingen en hulpmiddelen van het net of gastransportnet, aangeduid naar locatie, aard en type.*".

De melding bij de Minister van artikel 4.2 Regeling investeringsplan elektriciteit en gas ontbreekt.

▪ **Afdeling 3.8 Tarieven en voorwaarden transmissie- en distributiesysteembeheerders**

Artikel 3.120 Artikel 1 en 2 Voorstel voor methoden en voorwaarden

- Op grond van artikel 3.120 lid 4 Energiewet kunnen bij MR nadere regels gesteld worden over a) de procedure voor de totstandkoming van een voorstel en b) de inhoud en onderbouwing van een voorstel voor de tarieven of voorwaarden. De voorgestelde artikelen 1 en 2 geven alleen invulling aan de procedure voor de totstandkoming van een voorstel (sub a). De geconsulteerde Energieregeling bevat geen nadere invulling van de inhoud en onderbouwing van een voorstel (sub b). Wat is daar de reden van?
- In artikel 2 staat expliciet bepaald, dat als de ACM uit eigen beweging een wijziging voorstelt partijen de gelegenheid hebben om een zienswijze in te dienen. Die mogelijkheid wordt niet benoemd ten aanzien van voorstellen die van de systeembeheerders komen. Waarom is hier die mogelijkheid niet expliciet benoemd? Of is dat zo omdat op grond van de wet afdeling 3.4 Awb (de artikelen 3.106 algemene bepalingen tarieven, 3.108 methodebesluit, 3.112 tarieven voor maatwerk) of de bevoegdheidsregeling op grond van bijlage 2 Awb (de artikelen 3.106 algemene bepalingen en tarieven, 3.108 methodebesluit 3.109 Inkomstenbesluit, 3.110 Inkomstenbesluit, 3.121 goedkeuring methoden of voorwaarden) van toepassing is?

▪ **Afdeling 3.11 Kredietwaardigheid en boekhoudverplichting systeembeheerders**

Artikel 3.42.1/2 Energiebesluit Artikel 1 Afzonderlijke boekhouding systeembeheerders

Op grond van deze artikelen dient een systeembeheerder een afzonderlijke boekhouding te voeren onderverdeeld naar de taakuitoefening op het gebied van elektriciteit, gas, etc. (lid 1 sub a 2°) en dient de systeembeheerder een verklaring af te geven dat de financiële verhouding tussen de systeembeheerder en de infrastructuurbedrijven voldoet aan de bepalingen uit artikel 3.22 Energiewet (verbod op bevoordeling). In de bepaling ontbreekt een nadere uitleg over het feit bij welke verhouding sprake is van een bevoordeling of wat wordt verstaan onder 'in hoofdzaak' zoals genoemd in artikel 3.19 lid 1 Energiewet (een infrastructuurbedrijf verricht in hoofdzaak handelingen of activiteiten ter uitvoering van de taken of verplichtingen die aan hem zijn opgedragen).

▪ **Afdeling 4.4 Verstrekken gegevens markttoezicht levering**

Artikel 1 Verstrekken gegevens aan de ACM voor markttoezicht levering

- Het artikel impliceert met lid 1 (bijvoorbeeld sub d de voor de aangeboden leveringsovereenkomst geldende leveringsprijs) dat prijzen/vergoedingen/kosten per individuele leveringsovereenkomst of terugleveringsovereenkomst aan ACM worden verstrekt.

- Dit is niet altijd praktisch (b.v. als een zakelijke leverancier met onderhandelde tarieven werkt en iedere eindafnemer een ander tarief kan ontvangen; of als tarieven bv. iedere paar uur herzien worden met korte geldigheden). ACM wilde hier geen duizenden tarieven voor ontvangen bij duizenden in een maand gesloten leveringsovereenkomsten. ACM en leveranciers kwamen hiervoor in het verleden overeen dat dat b.v. een maximum/het hoogste/het duurste tarief van alle leveringsovereenkomsten aangeboden in een bepaalde maand ongeacht de aangeboden leveringsperiode aangeleverd kon worden of kwamen soms overeen dat aanleveren van onderhandelde tarieven niet noodzakelijk was. Het lijkt daarom nuttig i.i.g. een extra lid 4 toe te voegen dat stelt dat ACM en energieleverancier overeen kunnen komen i.t.t. wat lid 1 vermeldt dat in plaats van tarieven en leveringsperiode gegevens van individuele overeenkomsten geaggregeerde gegevens (bv. maxima of minima statistieken) aangeleverd kunnen worden.
- Kan in de tekst van Wet 5.2 Artikel 1 worden verduidelijkt dat het alleen gaat om gegevens van huishoudelijke eindafnemers en micro-ondernemingen met een kleine aansluiting, aangezien de verplichting op vergunninghouders rust en een vergunning alleen vereist is voor de levering aan eindafnemers met een kleine aansluiting? Kan, eventueel in de toelichting, tevens worden verduidelijkt dat deze verplichting dus ook niet geldt voor gegevens van multisites met een kleine aansluiting in de zin van artikel 2.17 lid 2 sub c, nu aan deze groep zonder vergunning mag worden geleverd?

Met deze reactie gaan wij ervan uit u voldoende geïnformeerd te hebben. Uiteraard is Energie-Nederland, zoals al aangegeven, bereid tot het geven van een nadere toelichting.

Met vriendelijke groet,

Roel Kaljee
Programmamanager